

การถ่ายภาพเชิงศิลป์เรื่อง “อายตนะ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “AYATANA ”

นางสาวธัญลักษณ์ คุวจันทรานันท์
MISS THUNYALUCK QUWAJANTRANUND

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพเชิงศิลป์เรื่อง “อายตนะ”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “ AYATANA ”

นางสาวชญลักษณ์ คุวจันทรานันท์
MISS THUNYALUCK QUWAJANTRANUND

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ ๐๗/๐๖/๕๕...
(อาจารย์ชัชวาลย์ พุฒทอง)

หัวหน้าภาควิชา วันที่ ๗.๕.๕๕...
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบุคคลเหล่านี้ที่คอยให้คำปรึกษา ความรู้ ความห่วงใย ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการทำงาน หากขาดไปสักคนงานนี้ก็คงไม่ทางสำเร็จล่วงไปได้

- อาจารย์ชัชวาลิ พุฒทอง : ที่คอยให้คำแนะนำ ดูแล และเข้าใจเสมอมา
- นางสาวกิตติมา เหลืองบริบูรณ์ : สำหรับคำปรึกษา และความช่วยเหลือ ที่มีให้ในเวลาที่ต้องการ
- ครอบครัวภัทรวารินทร์ : ที่ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ในการถ่ายภาพ (อวน+เวหา+ภาพ)
- ครอบครัวสุวรรณภาศรี : หากขาดไป คงไม่มีโอกาสได้มาทำงานนี้
- ครอบครัวเหลืองบริบูรณ์ : ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก เป็นทั้งแรงกาย แรงใจในการทำงาน และ คอยเคียงข้างในช่วงเวลาที่ยากลำบาก
- ครอบครัวควงจันทร์นนท์ : ที่สร้าง อบรม เลี้ยงดู กล่อมเกลา และเป็นทุกอย่างที่ต้องการ เพราะความรัก โดยไม่มีเงื่อนไข เป็นกำลังใจและให้โอกาส ได้ทำให้สิ่งที่ต้องการ คอยดูแล ใส่ใจ ให้คำปรึกษา ตลอดมา หากไม่มีครอบครัวอย่างนี้ วันนี้คงไม่เกิดขึ้น

เพื่อนๆ SENCE 22 และทุกๆคนที่เคยให้คำเสนอแนะ ตลอดจนให้กำลังใจ ในการทำงานนี้จนสำเร็จล่วงมาได้

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ธัญลักษณ์ คุวจันทร์นนท์

5 มีนาคม 2551

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ง
บทที่ 1	
- บทนำ	1
บทที่ 2	
- ความหมายของอายตนะ	3
บทที่ 3	
- ประวัติเซอร์เรียลลิสต์.....	15
- วิวัฒนาการภาพถ่ายเซอร์เรียลลิสต์.....	17
บทที่ 4	
- จิตวิทยาการออกแบบ.....	21
บทที่ 5	
- ประวัติ Jerry N. Uelsmann.....	27
- วิเคราะห์ภาพของ Jerry N. Uelsmann.....	28
บทที่ 6	
- ขั้นตอนการทำงาน	35
- วิธีการสร้างผลงาน.....	37
บทที่ 7	
- ภาพผลงานพร้อมคำบรรยาย.....	43
- สรุปผลงาน	49
บรรณานุกรม	50
ประวัติผู้เขียน	51

ชื่อ โครงการศิลปนิพนธ์	AYATANA
	อายตนะ
ชื่อ	นางสาวธัญลักษณ์ คุวจันทรานันท์
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อ.ชัชวดี พุฒทอง
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เป็นภาพถ่ายที่แสดงออกถึงความคิดทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อหวังผลให้ผู้ชมเกิดสะท้อนอารมณ์ และซาบซึ้งในความงามทางด้านความคิด ทัศนคติ และรูปสัญลักษณ์ โดยความซาบซึ้งนั้นอาจไม่ส่งผลทางกายแต่อย่างใด แต่เป็นคุณค่าทางด้านอารมณ์ และความรู้สึก เพื่อให้บำบัดความขุ่นมัว และความเศร้าหมองภายในจิตใจ เพื่อให้จิตใจได้ถูกยกระดับขึ้น ไปสู่การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบุคคลเหล่านี้ที่คอยให้คำปรึกษา ความรู้ ความหวังใย ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการทำงาน หากขาดไปสักคนงานนี้ก็คงไม่ทางสำเร็จล่วงไปได้

- อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง : ที่คอยให้คำแนะนำ ดูแล และเข้าใจเสมอมา
- นางสาวกิตติมา เหลืองบริบูรณ์ : สำหรับคำปรึกษา และความช่วยเหลือ ที่มีให้ในเวลาที่ต้องการ
- ครอบครัวภัทรวารินทร์ : ที่ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ในการถ่ายภาพ (อวน+เวหา+ภาพ)
- ครอบครัวสุวรรณภาศรี : หากขาดไป คงไม่มีโอกาสได้มาทำงานนี้
- ครอบครัวเหลืองบริบูรณ์ : ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก เป็นทั้งแรงกาย แรงใจในการทำงาน และ คอยเคียงข้างในช่วงเวลาที่ยากลำบาก
- ครอบครัวควงจันทร์พันธ์ : ที่สร้าง อบรม เลี้ยงดู กล่อมเกลา และเป็นทุกอย่างที่ต้องการ เพราะความรัก โดยไม่มีเงื่อนไข เป็นกำลังใจและให้โอกาสได้ทำให้สิ่งที่ต้องการ คอยดูแล ใส่ใจ ให้คำปรึกษา ตลอดจน หากไม่มีครอบครัวอย่างนี้ วันนี้คง ไม่เกิดขึ้น

เพื่อนๆ SENCE 22 และทุกๆคนที่เคยให้คำเสนอแนะ ตลอดจนให้กำลังใจ ในการทำงานนี้จนสำเร็จล่วงมาได้

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ธัญลักษณ์ คุวจันทร์พันธ์

5 มีนาคม 2551

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์การถ่ายภาพเชิงศิลป์ หัวข้อเรื่อง “อายตนะ” เป็นผลงานของ นางสาวธัญลักษณ์ คุ้มจันทร์ นักร้อง นักร้อง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลปศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550

ข้าพเจ้ามีความสนใจ ในเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพราะการวิเคราะห์และอธิบายหลักธรรมโดยอิงอาศัยหลักการวิทยาศาสตร์ พระพุทธเจ้าศาสดาของพุทธศาสนา ได้สอนเอาไว้มิได้สอนไว้เชื่ออย่าง งามาย สิ่งที่สอนนั้น โดยแก่นแท้แล้วมาจากหลักธรรมชาติ ความเป็นจริง และสามารถพิสูจน์ได้ ทั้งจากการคิด พิจารณา การลงมือปฏิบัติ

แต่ในปัจจุบันนี้พุทธศาสนิกชนให้ความสนใจในหลักพระพุทธศาสนา น้อยมากทำให้พระพุทธศาสนากำลังเสื่อมถอยลง อีกทั้งเปลี่ยนความเชื่ออย่างมีเหตุผล กลายมาเป็นการเชื่อถืออย่าง งามายไม่พิจารณาให้รอบคอบ

อีกทั้ง อยากทำให้ภาพถ่ายครั้งนี้มีคุณค่ามากกว่าความสวยงาม และมองผ่านไป จึงได้ใส่ภาพสัญลักษณ์ต่างๆ ลงไปในภาพเพื่อสื่อความหมาย มากน้อยแล้วแต่พื้นฐาน ความสนใจ ของผู้ดูว่าจะวิเคราะห์หรือพิจารณาไปอย่างไร

ธัญลักษณ์ คุ้มจันทร์

5 มีนาคม 2551

บทที่ 1

บทนำ

การถ่ายภาพเชิงศิลปะช่างภาพมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานเป็นอย่างมาก เพราะภาพชนิดนี้เป็นการแสดงออกถึงประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก รวมถึงความคิดของช่างภาพด้วยการถ่ายภาพเชิงศิลปะนั้นช่างภาพต้องสามารถสื่อสารกับคนดู ทำให้คนดูคล้อยตามไปในทิศทางเดียวกับสิ่งที่ภาพได้ถ่ายทอดเอาไว้ เทคนิคและองค์ประกอบจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ภาพดูน่าสนใจและขยายความเนื้อหาที่ได้แฝงไว้ในภาพได้เป็นอย่างดี

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้าพเจ้ามีความสนใจ ในเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพราะการวิเคราะห์และอธิบายหลักธรรมโดยอิงอาศัยหลักการวิทยาศาสตร์ พระพุทธเจ้าศาสดาของพุทธศาสนา ได้สอนเอาไว้ไม่ได้สอนไว้ใช้อย่าง งามาย สิ่งที่สอนนั้น โดยแก่นแท้แล้วมาจากหลักธรรมชาติ ความเป็นจริง และสามารถพิสูจน์ได้ ทั้งจากการคิด พิจารณา การลงมือปฏิบัติ

แต่ในปัจจุบันนี้พุทธศาสนิกชนให้ความสนใจในหลักพระพุทธศาสนา น้อยมากทำให้พระพุทธศาสนา กำลังเสื่อมถอยลง อีกทั้งเปลี่ยนความเชื่ออย่างมีเหตุผล กลายมาเป็นการเชื่อถืออย่าง งามายไม่พิจารณาให้รอบคอบ

อายคนะเป็นสิ่งที่คนเราทุกคน (ที่เกิดมาครบ 32 ประการ) ล้วนมีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด กล่าวง่ายก็คือ ประสาทการรับรู้ทั้ง 6 ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ โดยตามหลักพระพุทธศาสนาแล้วคนเรา มีอายคนะเป็นประตูทางเข้าของกิเลส ตัวกิเลสนี้เองที่ทำให้จิตใจคนเรา เสื่อมลงจนมัว หากตัดกิเลสได้ก็จะถึงนิพพาน (หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร) แต่วิธีการไม่ใช่เพียงปิดประสาทการรับรู้ทั้งหมดลงเสีย แต่หากเป็นการใช้สมาธิ ฝึาคูอยู่ตลอดที่ประสาทการรับรู้ทุกทาง เพราะนอกจากกิเลสที่เข้ามาทางประสาทการรับรู้ต่างแล้ว วิธีการหลุดพ้นก็เข้ามาจากทางประสาทการรับรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น การตั้งตนอยู่ในสมาธิ และไม่ประมาทอยู่เสมอ ฝึาคูพิจารณาสิ่งที่ผ่านเข้ามากระทบประสาทด้านต่างๆ คอยแยกแยะว่า สิ่งใดดีไม่ดี ควร หรือไม่ควร จึงเป็นสิ่งที่จะนำมากล่าวอ้างในงานชุดนี้

1.2 ความสำคัญของโครงการ

- 1.2.1 เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบ และการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน
- 1.2.2 พัฒนาการสื่อสารด้วยภาพในเชิงสัญลักษณ์
- 1.2.3 การสร้างภาพเชิงความหมายของนามธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.3.1 เข้าใจเกี่ยวกับศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสต์ และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำงานอื่นต่อไป
- 1.3.2 เพื่อสื่อความหมายในเชิงนามธรรมตามหลักพระพุทธศาสนาให้ ออกมาเป็นภาพ (รูปธรรม)

1.4 ขอบเขตของงาน

- 1.4.1 ใช้กล้อง ดิจิตอล D80 ในการถ่ายภาพ
- 1.4.2 ใช้เลนส์ Nikon 18-135 mm.
- 1.4.3 ภาพถ่ายสีภาพความกว้างประมาณ 12 นิ้ว ความสูง 15-30 นิ้ว
- 1.4.4 ใช้โปรแกรมโฟโต้ชอปในการตกแต่งและเตรียมไฟล์ภาพ

1.5 ข้อกำหนดในการศึกษา

- 1.5.1 ใช้ไฟล์ภาพขนาดใหญ่ RAW FILE และต้องใช้หลายภาพหารประกอบเป็นภาพๆ หนึ่ง จึงทำให้คอมพิวเตอร์ประมวลผลช้าลง
- 1.5.2 ถ่ายภาพจากหลังนอกสถานที่ทั้งหมด ทำให้ต้องหาสถานที่ที่ตรงกับภาพสเกตไว้ หรือว่าใกล้เคียง
- 1.5.3 ภาพทุกภาพจะมีความหมายที่แตกต่างกันแต่ก็ยังรวมอยู่ในหัวข้อเดียวกันอยู่

บทที่ 2

อายตนะหก

(ดับไฟนรก)

พระนิโรธรังสี คัมภีร์ปัญญาจารย์

แสดง ณ วัดหินหมากเป้ง อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย

วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕

อายตนะเป็นบ่อเกิดของกิเลสทั้งปวง กิเลสเกิดขึ้นมาแล้วความร้อนก็เกิดขึ้น ความร้อนของกิเลสนั้นได้ชื่อว่า ไฟนรก ความเย็นไม่มีกิเลสได้ชื่อว่า สวรรค์ นรกและสวรรค์เกิดขึ้นที่จิตนี้ทั้งนั้น ฉะนั้น พระพุทธเจ้าท่านเทศนาเรื่อง อายตนะหก นี้ให้ชฎิลทั้งสามพี่น้องผู้บูชาไฟว่าเป็นของประเสริฐยิ่ง ตายแล้วอาจสามารถไปเกิดในสวรรค์ได้

ชฎิล ๓ พี่น้อง คือ ปุณณะกัสสปะ นทีกัสสปะ คยัคกัสสปะ ตั้งอาศรมอยู่ริมแม่น้ำเนรัญชราโดยลำดับ พี่ชายใหญ่มีบริวาร ๕๐๐ คน น้องคนที่สองและที่สามมีบริวาร ๓๐๐ และ ๒๐๐ พากันบูชาไฟเป็นกิจวัตร เห็นว่าไฟเป็นของประเสริฐเลิศยิ่ง มีสิ่งของอันใดที่นิยมว่าเป็นของดีบิดี เป็นต้นว่า ขนมนม เนย เอาไปบูชาไฟหมด ถือว่าเป็นบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ พระพุทธเจ้าเมื่อพระองค์ได้ตรัสรู้แล้ว มองเห็นอุปนิสัยว่า ชฎิล ๓ พี่น้องนี้มีนิสัยวาสนาจะสามารถบรรลุมรรคผลนิพพานได้ พระองค์จึงได้เสด็จไปโปรดทรมานด้วยประการต่างๆ ผลที่สุดก็อ่อนน้อมยอมฟังพระธรรมเทศนา

พระองค์จึงเทศนาเรื่อง ไฟที่ชฎิลบูชาไฟให้เข้ากับอายตนะหกในตัวของเรานี้แหละให้ฟังไม่ได้ไปเอาไฟที่อื่น เอาความร้อนที่มันเกิดขึ้นภายในใจ คือ ตาก็เป็นของร้อน รูปก็เป็นของร้อน วิญญาณอาศัยสัมผัสตาก็เป็นของร้อน ความรู้สึกอารมณ์เกิดขึ้นเพราะจักขุสัมผัสเป็นปัจจัย แม้อันใดเป็นสุข เป็นทุกข์ หรือไม่สุขไม่ทุกข์ก็ดี อันนั้นก็เป็นของร้อนๆ เพราะอะไร ร้อน เพราะไฟ คือ ราคะ โทสะ โมหะ เพราะความเกิด ความเจ็บและความตาย เพราะความโศก รำไร รำพัน เพราะความทุกข์ และความเสียใจ เรากล่าวว่าเป็นของร้อน

พระพุทธองค์ท่านทรงเทศนาถึง หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ในทำนองเดียวกันนี้ แต่ละอย่างเป็นของร้อน พระอริยสาวกผู้ได้สดับแล้วย่อมเบื่อหน่ายในอายตนะทั้งหลายเหล่านั้น เมื่อเบื่อหน่ายก็พ้นแล้ว และคลายจากความคิดในอายตนะเหล่านั้น เกิดความรู้ขึ้นในใจว่า เราพ้นแล้วจากความคิดในอายตนะเหล่านั้น แล้วก็รู้ว่าเราพ้นแล้ว เป็นอันจบพรหมจรรย์ ที่จะประพฤติเพื่อความพ้นจากทุกข์ไม่มีอีกแล้ว

ผู้เขียนได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นว่า สิ่งใดเป็นของร้อนสิ่งนั้นเป็นนรก สิ่งใดเป็นของเย็น สิ่งนั้นเป็นสวรรค์ เมื่อพระพุทธเจ้าท่านทรงแสดงว่า อายตนะภายในทั้งหกซึ่งมีอยู่ในตัวของเรา นี้ทั้งนั้น เป็นของร้อน อายตนะภายนอกมีรูปเป็นต้น ก็เป็นของร้อน อายตนะภายในกับอายตนะภายนอกกระทบกันเกิดความรู้สึกขึ้น แม้อันนั้นก็เป็นของร้อนแล้ว เมื่อทั้ง ๓ อย่างเป็นของร้อน มันก็เป็นนรกไปหมดทั้งตัว คนมีอายตนะต่างๆ คนมันเดือดร้อนด้วยไฟ ซึ่งเกิดจาก ราคะ โทสะ โมหะ สุข ทุกข์ และไม่สุขไม่ทุกข์ ความเศร้าโศกเสียใจ หรือ ชาติ ชรา พยาธิ มรณะ จิปาถะ ล้วนแล้วแต่เป็นไฟนรก

เมื่อสิ่งแวดล้อมในตัวของเรานี้ล้วนแต่เป็นของร้อน คนเราก็ได้ชื่อว่า เป็นนรกไปหมดทั้งตัว มันจะมีดีที่ไหน เกิดมาเป็นคน ผู้สัตว์เดรัจฉานบางพวกไม่ได้ ซึ่งมีอายตนะไม่ครบเหมือนมนุษย์ เช่น งู เป็นต้น ที่พระพุทธเจ้าตรัสเทศนาว่า เกิดมาเป็นมนุษย์นี้ดีหนักหนา มันก็เป็นของไม่จริง

เป็นของจริง ถ้าไม่จริงพระพุทธเจ้าไม่ตรัสเทศนาไว้ แต่คนไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงความเป็นจริงนี้ พระพุทธเจ้าตรัสเทศนาไว้ต่างหาก เกิดมาเป็นมนุษย์ไม่ใช่อะไร เป็นมนุษย์แล้วจะทำอะไรก็ได้ทุกอย่างเป็นเจ้าของนาย เป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นพระเจ้าจักรพรรดิราช แม้เป็นพระพุทธเจ้าก็ต้องเกิดมาเป็นมนุษย์นี้ก่อนจึงจะเป็นได้ นอกจากเป็นมนุษย์แล้วเป็นสิ่งอื่นไม่ได้เด็ดขาด จะไม่ใช่อะไร แล้วเป็นมนุษย์นี้ธรรมชาติสร้างสรรค์เครื่องใช้มาให้ครบมูลบริบูรณ์ทุกอย่าง แลยังสร้างอะไหล่มาไว้ให้อีกด้วย เพื่อกันสึกหรือ เช่น ตาและหู เพราะเป็นของจำเป็นที่เกี่ยวข้องเนื่องถึงของภายนอกสร้างมาไว้ ๒ อัน เมื่ออันหนึ่งชำรุดแล้วก็จะได้อีกอันหนึ่งแทนทันที ถ้าไม่ชำรุดก็ใช้ควบคู่กันไปก็ไม่ขัดข้อง ยิ่งสะดวกใหญ่

ที่พระพุทธเจ้าท่านเทศนาว่า อายตนะทั้งหกเป็นไฟนั้น ท่านเทศนาให้ชฎิลทั้งพันผู้มีนิสัยวาสนาแก่กล้าฟังต่างหาก แล้วก็ให้เข้ากับความนิยมของท่านเหล่านั้น ที่นิยมว่า การบูชาไฟเป็นของดี สามารถไปเกิดในสวรรค์ได้ แล้วก็เทศนาเอาไฟในตัวขึ้นมาอธิบาย สามารถทำลายจิตใจของบุคคลให้ตกนรกได้เทียบเท่ากับไฟภายนอกซึ่งสามารถไหม้สรรพสิ่งทั้งปวงให้ย่อยยับไปได้ แม้แต่ตัวของเราก็ไม่เว้น ถ้ารักษาไม่ดี ไฟภายนอกไม่รู้จักคุณและโทษอะไรทั้งสิ้น ไฟภายในก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่ทำให้ไฟภายในเกิดขึ้น (คือ จิตใจ) ย่อมทำให้ตกนรกได้เหมือนกัน แต่ผู้ที่มีความสามารถหรือเห็นโทษกัณฑ์ตกนรกแล้ว จะนำมาพิจารณาอย่างชฎิลทั้งพันก็ได้ไม่ห้าม เพราะธรรมะนี้พระพุทธเจ้าท่านทรงแสดงไว้เป็นของสาธารณะแก่ชนทั่วไป ใครจะนำมาพิจารณาอย่างไรก็ได้ แล้วแต่บุญบารมีของใครจะสามารถพิจารณาได้มากน้อยเท่าไรก็ตามใจ

พระพุทธเจ้าตรัสเทศนาว่า อายตนะภายในมี ตา เป็นต้น ก็เป็นไฟ อายตนะภายนอกมีรูป เป็นต้นก็เป็นไฟ อายตนะภายในและภายนอกกระทบกัน เช่น ตากระทบกับรูป เกิดความรู้สึกขึ้น ก็เป็นไฟทั้งนั้น ตกลงเราระดิกตัวไม่ได้ล้วนแต่ไฟทั้งสิ้น ตัวอย่างนั้น ผู้เขียนก็

บอกว่า คนเรตคนรถอยู่ตลอดเวลา แต่เหตุใดคนเราจึงไม่เดือดร้อน อยู่มาแต่ไหนแต่ไรมาไม่เห็นใครบ่นว่า ตนตกนรถสักคนเดียว

ข้อนี้อุปมาเหมือนปลาเกิดอยู่ในบ่อน้ำร้อน ว่ายน้ำดำพุดหากินสนุกสนานอยู่ตามเรื่องของมัน ไม่เห็นมีความเดือดร้อนอะไร ต่อเมื่อมีคนเอาไปปล่อยในน้ำจืด ปลานั้นจึงจะเดือดร้อน บางทีถึงแก่ความตายก็เป็นได้ นี่ก็ฉันเดียวกัน คนไม่รู้จักของร้อน เมื่อความร้อนยังไม่รุนแรงก็สำคัญว่า อุณหภูมิล้นใจ บุคคลยังหลงมัวเมาอยู่ในกามคุณทั้งห้า หนุ่มสาวเห็นรูปสวยๆ ก็ชอบใจอยากได้มาเป็นของตัว เข้าใจว่า รูปนั้นเป็นเครื่องอบอุ้มชื่นใจ เมื่อรูปนั้นแปรปรวนหรือรูปนั้นห่างเหิน รูปนั้นไม่มีอยู่ในที่นั้นก็เป็นที่ทุกข์กลุ่มใจ เสรีโศกเสียใจ อาลัยอาวรณ์ดิ้นรนแสนสาหัสเพราะราคะ ความกำหนัดรักใคร่ข้อมใจเป็นต้นเหตุ ท่านจึงว่าราคะเป็นไฟ คนแก่ได้จูบลูก จูบลาน จิตใจก็เบิกบานชื่นใจ ไม่อยากให้ห่างไกลจากตัว เมื่อลูกหลานห่างไกลไปก็หาว่า ลูกหลานไม่รักตัวพาลโกรธเอา ความโกรธเกิดจากความรักละ ถ้าถึงคราววิบัติเขาตายลงยิ่งเกิดทุกข์ใหญ่ ความทุกข์เกิดจากรักเข้าอีกแล้ว ไฟคือราคะ ข้อมรุ่มล้อมแต่ต้นมาโดยลำดับ แต่บุคคลไม่เห็น เห็นแต่ความอบอุ่นเพราะความหลงมัวเมา ต่อเมื่อความร้อนคือไฟนั้นมันแรงขึ้นถึงขนาดจนดับไม่ไหวแล้ว จึงจะรู้ว่าไฟนี้ไหม้ได้ มันไหม้เอาเต็มที่แล้วดับไม่ไหว ส่วนอายตนะอื่นๆ ก็ทำนองเดียวกันนี้

กามคุณ ๕ ได้แก่อายตนะภายในและภายนอกทั้ง ๑๒ และที่อายตนะทั้งสองนั้นสัมผัสกันนี้เรียกว่าวิญญูณ นี่เป็นต้น เป็นเหตุให้คิดให้พอใจ ยินดี เพลิดเพลิน หลงมัวเมาจมอยู่ในนั้น จึงเรียกว่า กามภพ พวกที่อยู่กามภพนี้แหละ เห็นความร้อนน้อยนั้นว่าเป็นของอบอุ่น ฉะนั้นกามภพจึงกลายมาเป็นกามภูมิติดพันกันเหนียวแน่นเป็นก้อนใหญ่ จนเป็นกามภิลีส จึงเป็นเหตุให้เป็นโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลหาประมาณมิได้

ความร้อนที่เรียกว่า ไฟ อันพระพุทธรเจ้าทรงตรัสเทศนาแก่ ขฤลิทังพันนั้น เกิดจากอายตนะภายในมีตาเป็นต้น และเกิดจากอายตนะภายนอกมีรูปเป็นต้น แล้วก็เกิดจากอายตนะภายในและภายนอกสัมผัสกันแล้วเกิดความรู้สึกขึ้นที่เรียกว่าวิญญูณ นี่ทั้งนั้น นอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้นแล้วไม่มี ความร้อนที่เรียกว่า ไฟ นั้น ก็เกิดจากภิลีส คือ ราคะ โทสะ โมหะ นี่เป็นมูลฐาน ราคะ โทสะ โมหะที่จะเกิดขึ้นก็เพราะจิตไปปรุงไปแต่งให้มันเกิด ถ้าจิตไม่ไปปรุงไปแต่งแล้ว ภิลีสเหล่านั้นมี ราคะ โทสะ โมหะเป็นต้นไม่ทราบว่าจะไปอยู่ไหน เป็นตัวคนอย่างไรก็ไม่รู้ อย่างเราอยู่เฉยๆ ภิลีสเหล่านั้นก็ไม่มี

เมื่อเรารู้อย่างนี้แล้ว ไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ เป็นต้นเหล่านี้มันเกิดจากจิตเป็นต้นเหตุ เมื่อรู้อย่างนี้แล้ว จึงตั้งสติค้นหาตัวภิลีสอันเป็นเหตุให้เดือดร้อนว่า มันเกิดจากอะไร มันจึงทำให้เดือดร้อน เหมือนกับแพทย์ค้นสมุฏฐานของโรค เมื่อรู้ว่าเกิดสมุฏฐานอย่างนี้แล้วก็จะวางยาถูก ให้กับโรคนั้นๆ ได้ฉับใจ ภิลีสอันมีราคะเป็นต้น มันเกิดจากจิต เข้าไปค้นดูจิตอีกที จิต คือ ผู้คิด ผู้นึก สัญญาอารมณ์ต่างๆ นั่นคือ จิต แต่ไม่ใช่ภิลีส ภิลีส คือ เครื่องเศร้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมองแห่งจิต เครื่องเศร้าหมองซึ่งจะเกิดขึ้นมาได้ต้องไปยึดเอาอารมณ์อันเกิดขึ้นมาจากจิต นั้นแหละกิเลสแท้

ฟังเข้าใจว่า จิต คือ ผู้นึกปรุงแต่งสัญญาอารมณ์ต่างๆ กิเลสเครื่องเศร้าหมองคือจิตที่ไปยึดเอาอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากจิตมาเป็นของตัว สติ คือ ผู้ควบคุมจิตไม่ให้หลงไปยึดเอาอารมณ์ต่างๆ มาเป็นของตัว เมื่อเข้าใจลักษณะอาการของสิ่งทั้ง ๓ อย่างนี้แล้ว เราเอาสติมาจับ ควบคุมจิต จิตก็จะหยุดนิ่งเฉย กิเลสก็ไม่มีในที่นั้น จิตก็กลายเป็นใจ คือ มีแต่ความรู้สึก แต่ไม่คิดนึกปรุงแต่งอะไรทั้งหมด การฝึกหัดอบรมก็มีมาตรฐานทั้งหลาย จะอบรมด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม จะต้องมาลงตรงนี้ด้วยกันทั้งสิ้น เว้นแต่การอบรมนั้นจะอบรมไปในแนวปริยัติ ซึ่งจะต้องคิดนึกไปตามปริยัติไม่มีที่สิ้นสุด

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงตรัสพระธรรมเทศนา อทิตตปริยายสูตร ให้ชฎิลทั้งพัน มี ปุรณะกัสสปะเป็นประธานฟัง โดยยกเอาอายตนะขึ้นมาแสดงเป็นของร้อน เพราะกิเลสมีรากจะเป็นต้น ชฎิลเหล่านั้นมีจิตศรัทธาเลื่อมใสพร้อมใจลงเชื่อมั่นในพระธรรมเทศนาของพระองค์ ปลงใจลงเป็นเอกัคคตาสมาธิแน่วแน่เป็นอารมณ์อันเดียว พิจารณาไปตามที่รู้ชัดเจนนับมาว่า ที่เราก็คือบูชาไฟว่าเป็นของดีแล้ว คายแล้วสามารถไปเกิดในสวรรค์นั้นคิด ก็เกิดความสดสังเวชในใจ เมื่อหน่าย คลายจากความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ตนเห็นผิวนั้น เมื่อเบื่อหน่ายก็พ้นจากกิเลสเหล่านั้นทั้งหมด เมื่อพ้นแล้วจิตใจก็ผ่องใส สะอาดเต็มที่ ไม่มีวามอง แล้วก็เข้าใจว่า เราพ้นแล้ว (ถึงพระอรหัตผล) กิจอื่นที่เราจะต้องทำเพื่อละกิเลสอีกไม่มีแล้ว

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๘ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๐

สังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค

มกวรรคที่ ๒

สัมโพธิสูตรที่ ๑

[๑๓] ดูกรภิกษุทั้งหลาย ก่อนแต่การตรัสรู้ เมื่อเรายังเป็นโพธิสัตว์ ยังไม่ได้ตรัสรู้ ได้มีความคิดดังนี้ว่า อะไรมีคุณ อะไรมีโทษ อะไรมีความสลัดออกแห่งจักขุ ฯลฯ แห่งหู ฯลฯ แห่งจมูก ฯลฯ แห่งลิ้น ฯลฯ แห่งกาย ฯลฯ อะไรมีคุณ อะไรมีโทษ อะไรมีความสลัดออกแห่งใจ ดูกรภิกษุทั้งหลาย เรานั้น ได้มีความคิดดังนี้ว่า สุข โสมนัสเกิดขึ้นเพราะอาศัยจักขุ นี้เป็นคุณแห่งจักขุ จักขุเป็นของ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวนเป็นธรรมดา นี้เป็นโทษแห่งจักขุ การกำจัด การละฉันทราคะในจักขุ นี้เป็นความสลัดออกแห่งจักขุ ฯลฯ สุข โสมนัสเกิดขึ้นเพราะอาศัยใจ นี้เป็นคุณแห่งใจ ใจเป็นสภาพ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวนเป็นธรรมดา นี้เป็นโทษแห่งใจ การกำจัด การละฉันทราคะในใจ นี้เป็นความสลัดออกแห่งใจ ดูกรภิกษุทั้งหลาย เรายังไม่รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายใน ๖ เหล่านี้ โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษ โดยความเป็นโทษ และซึ่งความสลัดออก โดยเป็นความสลัดออก อย่างนี้ เพียงใด เราก็ยังไม่ปฏิญาณว่าได้ตรัสรู้ซึ่งอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดา และมนุษย์เพียงนั้น เมื่อใด เราได้รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายใน ๖ เหล่านี้ โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษ โดยความเป็นโทษ และซึ่งความสลัดออก โดยเป็นความสลัดออก อย่างนี้ เมื่อนั้น เราจึงปฏิญาณว่า ได้ตรัสรู้ซึ่งอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ ก็ญาณทัสนะเกิดขึ้นแล้วแก่เราว่า ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบ ชาตินี้มีในที่สุด บัดนี้ภพใหม่ไม่มี ฯ

จบสูตรที่ ๑

สัมโพธิสูตรที่ ๒

[๑๔] คูกริกษุทั้งหลาย ก่อนแต่การตรัสรู้ เมื่อเรายังเป็น โพธิสัตว์
 ยังไม่ได้ตรัสรู้ ได้มีความคิดดังนี้ว่า อะไรเป็นคุณ อะไรเป็นโทษ อะไรเป็น
 ความสลัดออกแห่งรูป ฯลฯ แห่งเสียง ฯลฯ แห่งกลิ่น ฯลฯ แห่งรส ฯลฯ
 แห่งโณภูฏัพพะ อะไรเป็นคุณ อะไรเป็นโทษ อะไรเป็นความสลัดออกแห่ง
 ธรรมารมณ์ คูกริกษุทั้งหลาย เรานั้น ได้มีความคิดดังนี้ว่า สุข โสมนัสเกิดขึ้น
 เพราะอาศัยรูป นี้เป็นคุณแห่งรูป รูปเป็นของไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
 เป็นธรรมดา นี้เป็นโทษแห่งรูป การกำจัด การละฉันทราคะในรูป นี้เป็นความ
 สลัดออกแห่งรูป ฯลฯ สุข โสมนัสเกิดขึ้นเพราะอาศัยธรรมารมณ์ นี้เป็นคุณแห่ง
 ธรรมารมณ์ ธรรมารมณ์เป็นสภาพไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวนเป็น
 ธรรมดา นี้เป็นโทษแห่งธรรมารมณ์ การกำจัด การละฉันทราคะในธรรมารมณ์
 นี้เป็นความสลัดออกแห่งธรรมารมณ์ คูกริกษุทั้งหลาย เรายังไม่รู้ตามความเป็น
 จริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายนอก ๖ เหล่านี้ โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษโดยความ
 เป็นโทษ และซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัดออก อย่างนี้ เพียงใด เราก็ยัง
 ไม่ปฏิญาณว่า ได้ตรัสรู้ซึ่งอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก
 มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์
 เพียงนั้น เมื่อใด เราได้รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายนอก ๖ เหล่านี้
 โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษโดยความเป็นโทษ และซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัด
 ออกอย่างนี้ เมื่อนั้น เราจึงปฏิญาณว่า ได้ตรัสรู้ซึ่งอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก
 พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์
 เทวดาและมนุษย์ ก็ญาณทัสนะเกิดขึ้นแล้วแก่เราว่า ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบ
 ชาตินี้มีในที่สุด บัดนี้ภพใหม่ไม่มี ฯ

จบสูตรที่ ๒

อัสสาทสูตรที่ ๑

[๑๕] คูกริกษุทั้งหลาย เราได้เที่ยวแสวงหาคุณแห่งจักขุ ได้พบคุณแห่งจักขุ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาโทยแห่งจักขุ ได้พบโทยแห่งจักขุ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาความสลัดออกแห่งจักขุ ได้พบความสลัดออกแห่งจักขุ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา ฯลฯ แห่งหู ฯลฯ แห่งจมูก ฯลฯ แห่งลิ้น ฯลฯ แห่งกาย ฯลฯ เราได้เที่ยวแสวงหาคุณแห่งใจ ได้พบคุณแห่งใจ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาโทยแห่งใจ ได้พบโทยแห่งใจ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาความสลัดออกแห่งใจ ได้พบความสลัดออกแห่งใจ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา คูกริกษุทั้งหลาย เรายังไม่รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายใน ๖ เหล่านี้โดยเป็นคุณ ซึ่งโทยโดยความเป็น โทย ซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัดออก เพียงใด ฯลฯ ก็ญาณทัสนะเกิดขึ้นแล้วแก่เราว่า ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบ ชาตินี้มีในที่สุด บัดนี้ภพใหม่ไม่มี ฯ

จบสูตรที่ ๑

อัสสาทสูตรที่ ๒

[๑๖] คูกริกษุทั้งหลาย เราได้เที่ยวแสวงหาคุณแห่งรูป ได้พบคุณแห่งรูป ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาโทยแห่งรูป ได้พบโทยแห่งรูป ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาความสลัดออกแห่งรูป ได้พบความสลัดออกแห่งรูป ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา ฯลฯ แห่งเสียง ฯลฯ แห่งกลิ่น ฯลฯ แห่งรส ฯลฯ แห่งโณภูัพพะ ฯลฯ เราได้เที่ยวแสวงหาคุณแห่งธรรมารมณ์ ได้พบคุณแห่งธรรมารมณ์ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาโทยแห่งธรรมารมณ์ ได้พบโทยแห่งธรรมารมณ์ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา เราได้เที่ยวแสวงหาความสลัดออกแห่งธรรมารมณ์ ได้พบความสลัดออกแห่งธรรมารมณ์ ได้เห็นด้วยดีด้วยปัญญา คูกริกษุทั้งหลาย เรายังไม่รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายนอก ๖ เหล่านี้โดยเป็นคุณ ซึ่งโทยโดยความเป็น โทย ซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัดออก เพียงใด ฯลฯ ก็ญาณทัสนะเกิดขึ้นแล้วแก่เราว่า ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบ ชาตินี้มีในที่สุด บัดนี้ภพใหม่ไม่มี ฯ

จบสูตรที่ ๔

โนอัศสาทสูตรที่ ๑

[๑๗] ดูกรภิกษุทั้งหลาย ถ้าคุณแห่งจักขุจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลาย ก็จะไม่พึงกำหนดในจักขุ แต่เพราะคุณในจักขุมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงกำหนดในจักขุ ถ้าโทษแห่งจักขุจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงเบือนำในจักขุ แต่เพราะโทษแห่งจักขุมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงเบือนำในจักขุ ถ้าความสลัดออกแห่งจักขุจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็ไม่พึงสลัดออกจากจักขุ แต่เพราะความสลัดออกแห่งจักขุมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงสลัดออกจากจักขุ ฯลฯ

แห่งหู ฯลฯ แห่งจมูก ฯลฯ แห่งลิ้น ฯลฯ แห่งกาย ฯลฯ ถ้าคุณแห่งใจจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงกำหนดในใจ แต่เพราะคุณแห่งใจมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงกำหนดในใจ ถ้าโทษแห่งใจจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงเบือนำในใจ แต่เพราะโทษแห่งใจมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงเบือนำในใจ ถ้าความสลัดออกแห่งใจจักไม่มีแล้ว ไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงสลัดออกจากใจ แต่เพราะความสลัดออกแห่งใจมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงสลัดออกจากใจ ดูกรภิกษุทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายยังไม่รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายใน ๖ เหล่านี้ โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษโดยความเป็นโทษ ซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัดออก เพียงใด สัตว์ทั้งหลายก็ยังไม่เป็นผู้ออกไป พรากไป หลุดพ้น ไปจาก โลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก จากหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ มีใจหาเขตแดนมิได้อยู่เพียงนั้น แต่เมื่อใด สัตว์ทั้งหลายได้รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายใน ๖ เหล่านี้ โดยเป็นคุณ ซึ่งโทษโดยความเป็นโทษ และซึ่งความสลัดออกโดยเป็นความสลัดออก เมื่อนั้น สัตว์ทั้งหลายก็เป็นผู้ออกไป พรากไป หลุดพ้น ไปจาก โลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก จากหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ มีใจอันหาเขตแดนมิได้อยู่ ฯ

จบสูตรที่ ๕

โนอัสสาทสูตรที่ ๒

[๑๘] ดูกรภิกษุทั้งหลาย ถ้าคุณแห่งรูปจักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็
จะไม่พึงกำหนดในรูป แต่เพราะคุณแห่งรูปมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงกำหนดใน
รูป ถ้าโทษแห่งรูปจักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงเบือนำในรูป แต่
เพราะโทษแห่งรูปมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงเบือนำในรูป ถ้าความสลัดออก
แห่งรูปจักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงสลัดออกจากรูป แต่เพราะความ
สลัดออกแห่งรูปมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงสลัดออกจากรูป ฯลฯ แห่งเสียง
ฯลฯ แห่งกลิ่น ฯลฯ แห่งรส ฯลฯ แห่งโผฏฐัพพะ ฯลฯ ถ้าคุณแห่งธรรมารมณ
จักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงกำหนดในธรรมารมณ แต่เพราะคุณแห่ง
ธรรมารมณมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงกำหนดในธรรมารมณ ถ้าโทษแห่ง
ธรรมารมณจักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงเบือนำในธรรมารมณ แต่
เพราะโทษแห่งธรรมารมณมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงเบือนำในธรรมารมณ
ถ้าความสลัดออกจากธรรมารมณจักไม่มีแล้วไซ้ สัตว์ทั้งหลายก็จะไม่พึงสลัดออก
จากธรรมารมณ แต่เพราะความสลัดออกแห่งธรรมารมณมีอยู่ ฉะนั้น สัตว์ทั้งหลาย
จึงสลัดออกจากธรรมารมณ ดูกรภิกษุทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายยังไม่รู้ตามความเป็น
จริง ซึ่งคุณแห่งอายตนะภายนอก ๖ เหล่านี้โดยเป็นคุณ ซึ่ง โทษ โดยความเป็น
โทษ ซึ่งความสลัดออก โดยเป็นความสลัดออกเพียงใด สัตว์ทั้งหลายก็ยังไม่
เป็นผู้ออกไป พრაกไป หลุดพ้น ไปจาก โลก พร้อมทั้งเทว โลก มาร โลก
พรหม โลก จากหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ มีใจหาเขต
แดนมิได้อยู่เพียงนั้น แต่เมื่อใด สัตว์ทั้งหลาย ได้รู้ตามความเป็นจริง ซึ่งคุณแห่ง
อายตนะภายนอก ๖ เหล่านี้โดยเป็นคุณ ซึ่ง โทษ โดยความเป็น โทษ และซึ่ง
ความสลัดออก โดยเป็นความสลัดออก เมื่อนั้น สัตว์ทั้งหลายก็เป็นผู้ออกไป
พრაกไป หลุดพ้น ไปจาก โลก พร้อมทั้งเทว โลก มาร โลก พรหม โลก จากหมู่
สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ มีใจอันหาเขตแดนมิได้อยู่ ฯ

จบสูตรที่ ๖

อภิธานสูตรที่ ๑

[๑๕] คูกรภิกษุทั้งหลาย ผู้ใดยังผลิตเพลินจักษุ ผู้นั้นชื่อว่าย่อมนผลิต
 เพลินทุกข์ ผู้ใดผลิตเพลินทุกข์ เรากล่าวว่า ผู้นั้นยังไม่พ้น ไปจากทุกข์ ฯลฯ
 ผู้ใดยังผลิตเพลินใจ ผู้นั้นชื่อว่าย่อมนผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใดผลิตเพลินทุกข์ เรา
 กล่าววว่า ผู้นั้นยังไม่พ้น ไปจากทุกข์ ส่วนผู้ใดไม่ผลิตเพลินจักษุ ผู้นั้นชื่อว่าไม่
 ผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใด ไม่ผลิตเพลินทุกข์ เรากล่าวว่า ผู้นั้นพ้น ไปจากทุกข์ ฯลฯ
 ผู้ใดไม่ผลิตเพลินใจ ผู้นั้นชื่อว่าไม่ผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใดไม่ผลิตเพลินทุกข์
 เรากล่าวว่า ผู้นั้นพ้น ไปจากทุกข์ ฯ

จบสูตรที่ ๗

อภิธานสูตรที่ ๒

[๒๐] คูกรภิกษุทั้งหลาย ผู้ใดยังผลิตเพลินรูป ผู้นั้นชื่อว่าย่อมนผลิต
 เพลินทุกข์ ผู้ใดผลิตเพลินทุกข์ เรากล่าวว่า ผู้นั้นยังไม่พ้น ไปจากทุกข์ ฯลฯ
 ผู้ใดยังผลิตเพลินธรรมารมณั ผู้นั้นชื่อว่าย่อมนผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใดผลิตเพลินทุกข์
 เรากล่าวว่า ผู้นั้นยังไม่พ้น ไปจากทุกข์ ส่วนผู้ใดไม่ผลิตเพลินรูป ผู้นั้นชื่อว่าไม่
 ผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใด ไม่ผลิตเพลินทุกข์ เรากล่าวว่า ผู้นั้นพ้น ไปจากทุกข์ ฯลฯ
 ผู้ใดไม่ผลิตเพลินธรรมารมณั ผู้นั้นชื่อว่า ไม่ผลิตเพลินทุกข์ ผู้ใด ไม่ผลิตเพลิน
 ทุกข์ เรากล่าวว่า ผู้นั้นพ้น ไปจากทุกข์ ฯ

จบสูตรที่ ๘

อุปปาทสูตรที่ ๑

[๒๑] คูกรภิกษุทั้งหลาย ความเกิดขึ้น ความตั้งอยู่ ความบังเกิด
 ความปรากฏแห่งจักษุ นี้เป็นความเกิดขึ้นแห่งทุกข์ เป็นความตั้งอยู่แห่ง โรค เป็น
 ความปรากฏแห่งขราและมรณะ ฯลฯ ความเกิดขึ้น ความตั้งอยู่ ความบังเกิด
 ความปรากฏแห่งใจ นี้เป็นความเกิดแห่งทุกข์ เป็นความตั้งอยู่แห่ง โรค เป็นความ
 ปรากฏแห่งขราและมรณะ ส่วนความดับ ความสงบ ความไม่มีแห่งจักษุ นี้เป็น
 ความดับแห่งทุกข์ เป็นความสงบแห่ง โรค เป็นความไม่มีแห่งขราและมรณะ ฯลฯ
 ความดับ ความสงบ ความไม่มีแห่งใจ นี้เป็นความดับแห่งทุกข์ เป็นความสงบ
 แห่งโรค เป็นความไม่มีแห่งขราและมรณะ ฯ

จบสูตรที่ ๙

อุปปาตสูตรที่ ๒

[๒๒] คูกรภิกษุทั้งหลาย ความเกิดขึ้น ความตั้งอยู่ ความบังเกิด ความปรากฏแห่งรูป นี้เป็นความเกิดขึ้นแห่งทุกข์ เป็นความตั้งอยู่แห่งโรค เป็นความปรากฏแห่งชราและมรณะ ฯลฯ ความเกิดขึ้น ความตั้งอยู่ ความบังเกิด ความปรากฏแห่งธรรมารมณ์ นี้เป็นความเกิดแห่งทุกข์ เป็นความตั้งอยู่แห่งโรค เป็นความปรากฏแห่งชราและมรณะ ฯ

[๒๓] คูกรภิกษุทั้งหลาย ความดับ ความสงบ ความไม่มีแห่งรูป นี้เป็นความดับแห่งทุกข์ เป็นความสงบแห่งโรค เป็นความไม่มีแห่งชราและมรณะ ฯลฯ ความดับ ความสงบ ความไม่มีแห่งธรรมารมณ์ นี้เป็นความดับแห่งทุกข์ เป็นความสงบแห่งโรค เป็นความไม่มีแห่งชราและมรณะ ฯ

จบสูตรที่ ๑๐

จบขมกวรรคที่ ๒

รวมพระสูตรที่มีในวรรคนี้ คือ

๑. สัมโพธิสูตรที่ ๑
๒. สัมโพธิสูตรที่ ๒
๓. อัสสาทสูตรที่ ๑
๔. อัสสาทสูตรที่ ๒
๕. โนอัสสาทสูตรที่ ๑
๖. โนอัสสาทสูตรที่ ๒
๗. อภินันทสูตรที่ ๑
๘. อภินันทสูตรที่ ๒
๙. อุปปาตสูตรที่ ๑
๑๐. อุปปาต*สูตรที่ ๒ ฯ

สัพพวรรคที่ ๓

สัพพสูตร

[๒๔] คูกรภิกษุทั้งหลาย เราจักแสดงสิ่งทั้งปวงแก่เธอทั้งหลาย เธอทั้งหลายจงฟังชื่อนั้น คูกรภิกษุทั้งหลาย ก็อะไรเป็นสิ่งที่ทั้งปวง จักขุกับรูป หู กับเสียง จมูกกับกลิ่น ลิ้นกับรส กายกับ โสภณัฐัพพะ ใจกับธรรมารมณ์ อันนี้เรากล่าวว่าสิ่งทั้งปวง คูกรภิกษุทั้งหลาย ผู้ใดฟังกล่าวอย่างนี้ว่า เราบอกปฏิเสธ สิ่งทั้งปวง จักบัญญัติสิ่งอื่นแทน วาจาของผู้นั้นคงเป็นของศักดิ์สิทธิ์ จุจเทพเจ้า แต่ครั้นถูกถามเข้า ก็คงไม่ปริปากได้ และยังจะอึดอัดลำบากใจ ชื่อนั้นเพราะเหตุอะไร เพราะชื่อนั้นไม่ใช่วิสัย ฯ

http://www.84000.org/tipitaka/pitaka_item/item.php?book=18&item=13&items=12&preline=0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสาทการรับรู้ต่างของมนุษย์ตามหลักพระพุทธศาสนา มีด้วยกัน 6 ช่องทาง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ โดยแต่ละช่องทางก็ต่างมีสิ่งมากระทบที่ต่างกัน ดังนี้

คู่ที่ 1	จักขายตนะ (ประสาทตา)	กับ	รูปายตนะ (แสง สี ที่มากระทบตาให้เห็นเป็นภาพต่างๆ)
คู่ที่ 2	โสตตายนะ (ประสาทหู)	กับ	สัททายนตนะ (เสียงต่างๆ)
คู่ที่ 3	ฆานายตนะ (ประสาทรับกลิ่น)	กับ	คันธายตนะ (กลิ่นต่างๆ)
คู่ที่ 4	ชีวนายตนะ (ประสาทรับรส)	กับ	รสายตนะ (รสต่างๆ)
คู่ที่ 5	กายายตนะ (ประสาทตามผิวหนัง)	กับ	โผฏฐัพพายตนะ (ความเย็น ร้อน อ่อน แข็งต่างๆ ที่กระทบกาย)
คู่ที่ 6	มโนายตนะ (จิต ซึ่งเป็นผู้สัมผัสกับความคิด)	กับ	ธัมมายตนะ (ความคิด ความรู้สึกต่างๆ)

โดยที่ตัวของประสาทการรับรู้ทั้งหมดแต่ละส่วนนั้น ไม่ได้มีหน้าที่คัดกรองสิ่งที่มากระทบ แต่เป็น เพียงผู้รับ เป็นทางผ่าน เป็นช่องทางการเรียนรู้ จิต (สติ) ของมนุษย์ต่างหากที่คอยควบคุม คัดกรอง สิ่งต่าง ๆ ที่ทวารรับเข้ามา และ หากจะกล่าวถึง เรื่องประสาทสัมผัส ในเชิงเปรียบเทียบ แล้วผู้หญิง มีประสาทสัมผัสไวกว่าผู้ชาย ตามหลักพระพุทธศาสนา การรับรู้ต่างๆ เป็นเครื่อง ก่อให้เกิดกิเลส แต่หากไม่มีประสาทรับรู้ก็ไม่อาจจะตัดกิเลสได้อย่างแท้จริง เพราะการจะตัดกิเลส ต้องอาศัย การรู้เท่าทันของจิต ที่รวดเร็วเพียงพอ มาสกัด ความรู้สึก ที่จะเกิดขึ้นได้ทันห้วงที่ กล่าวคือ ต้องมีสติตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 ข้อมูลเซอร์เรียลลิสต์

ประวัติและความเป็นมาของลัทธิเซอร์เรียลลิสต์

ในช่วงศตวรรษที่ 17 แนวโน้มความคิดการมองรูปต่างๆ เป็นรูปทรงเรขาคณิต รวมไปถึงความรู้ต่างๆที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิต จนกระทั่งการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ ทำให้เราได้ใช้กระบวนการสังเกตจากประสบการณ์มากขึ้น ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนคนบ้าคลั่งไร้สติ ทักษะคิดและความคิดของคนก็เปลี่ยนไป สูญเสียความเชื่อมั่นในสิ่งที่เคยเห็นมาก่อนสงคราม สงครามเปรียบเหมือนฝันร้ายสำหรับผู้คน หลังสงครามสิ้นสุดลง ศิลปินที่รอดชีวิตมาจากการรบก็ได้รับผลกระทบทางทัศนคติอย่างใหญ่หลวง และได้เกิดการปฏิเสธความคิดและมุมมองต่างๆก่อนหน้าที่จะเกิดสงคราม

ศิลปินแนวทางการลัทธิเซอร์เรียลลิสต์ก็พยายามทำความเข้าใจกับสิ่งรอบตัวให้มากขึ้น แต่ละกลุ่มก็ได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิดาดาในช่วงปี 1920 กลุ่มลัทธิดาดาต่อต้านด้านเหตุผลหลักความจริงทั้งหลายทั้งปวง และต้องการที่จะทำลายความเชื่อเก่าๆที่เป็นมาตรฐานอันสูงส่งด้วยมาตรฐานที่สร้างขึ้นใหม่ด้วย ความคิดฝันเพื่อไร้สติ ปราศจากเหตุผล ศิลปินดาดาใช้วิธีการที่เรียกว่าโฟโด้มอนทาจ คือการปะติดจากภาพมาจัดองค์ประกอบใหม่ ทำให้ดูแปลกตา ผิดแปลกไปจากธรรมดา เป็นการทำลายกฎเกณฑ์การทำงานแบบยุคสมัยก่อน และยังเปิดทางให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการแปลความหมาย การกระทำที่ปราศจากเหตุผลของลัทธิดาดายังสามารถใช้บำบัดโรคได้อีกทางหนึ่งด้วย

ผลของสงครามทำให้เกิดผลกระทบหลายๆทาง ผู้ที่มีอิทธิพลสำคัญในแนวลัทธิเซอร์เรียลลิสต์มีอยู่ 2 คน คือ Andre Breton เคยได้รับการขนานนามว่าเป็นโป๊ปแห่งลัทธิเซอร์เรียลลิสต์ และอีกคนหนึ่งก็คือ Georges Bataille เคยได้สนใจกฎเกณฑ์แต่เพียงบางส่วนเซอร์เรียลลิสต์ Breton มุ่งเน้นไปในการล้มล้างความเชื่อเดิมๆ ของสังคมเพื่อพลิกและแก้ไขความน่าพิงของสังคมโดยใช้เรื่องเพศ จิตใต้สำนึก และความเหนือจริงแต่นั้นก็ยังคงอยู่บนพื้นฐานกลุ่ม เพื่อใช้ในการสั่นคลอนความคิดเนื่องจากในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทฤษฎีจิตใต้สำนึกของ Freud ได้มีอิทธิพลให้กับกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์อย่างมาก

เซอร์เรียลลิสต์ก็ยังแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็จะมีจุดประสงค์แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่าจะได้รับอิทธิพลมาจากใคร ซึ่งเซอร์เรียลลิสต์เองก็เหมือนกับเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวเป็นลักษณะส่วนบุคคลที่สั่งสมประสบการณ์กันมาเองเซอร์เรียลลิสต์ได้เปลี่ยนมุมมองและโลกรอบๆตัว เซอร์เรียลลิสต์ปรารถนาที่จะเปลี่ยนประสบการณ์ที่มองเห็นด้วยตาไปสู่การแสดงออกทางจิตใต้สำนึก มันค่อยเปลี่ยนและปรากฏเป็นสิ่งที่น่าสังเกตเห็นอะไรเราก็จะจำลองเป็นความคิดของเราขึ้น การพยายามที่จะพัฒนาความเข้าใจใหม่ๆ ที่อยู่รอบๆตัวและเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความฝัน

ปัญหาเริ่มแรกของการแสดงลักษณะของรูปในขั้นต้นนั้นรูปแบบของ Breton ยังเหมือนการหลอกลวงอยู่ การรับรู้เป็นข้อดีอย่างแท้จริงเพราะมันเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน การรับรู้เป็นการให้แนวทางแห่งความจริงในขณะที่รูปภาพยังเชื่อมโยงไม่ได้ มันแสดงออกมาในรูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์เพราะมันยังห่างไกลความเป็นจริงด้วยเหตุนี้ จึงยังมีความน่าสนใจ

ภาพพจน์ที่แสดงออกมาเกี่ยวกับความฝันตรงข้ามกับการรับรู้ในสิ่งที่เป็นจริง Breton เชื้อเรื่องความคิดที่เกิดขึ้นโดยฉับพลัน เขาพยายามที่จะผสมผสานกลุ่มของเขาให้สนใจกลับไปคิดถึงวัยเด็กซึ่งแสดงออกถึงความบริสุทธิ์

ยุโรปในช่วงปี 1920-1930 รูปถ่ายเป็นสิ่งแปลกใหม่ กำหนดขึ้นในฝรั่งเศสและเยอรมัน มีศิลปินที่ทำงานโดยใช้ภาพถ่ายเช่น Man Ray ซึ่ง Breton ก็ยอมรับผลงานของเขา ช่วงภาพเซอร์เรียลิสต์ใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์งานหลากหลาย มีการใช้เทคนิค โฟโตมอนтаж ซ้อนฟิล์มในขณะการอัดขยายซึ่งวิธีนี้ทำให้ได้ความรู้ถึงภาพลวงตาหรือวิธีการ โขลาไรเซชัน ซึ่งให้ผลเป็นภาพที่กลับขาวเป็นดำและดำเป็นขาว ทั้งนี้เซอร์เรียลิสต์ ไม่มีอะไรที่คงที่และแน่นอนขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ และเก็บเกี่ยวความคิดประสบการณ์ที่เกิดขึ้น

สรุปผลงานลักษณะงานเซอร์เรียลิสต์นั้น น่าจะเป็นการพยายามค้นหา การทำงานที่ลึกถึงของความฝันและจิตใต้สำนึกโดยปราศจากจิตใต้สำนึกโดยปราศจากจิตสำนึกมาแทรกแซง การถ่ายภาพเป็นเหมือนกับการที่จะทำให้การสร้างสรรค์งานเซอร์เรียลิสต์เป็นจริงขึ้นมาอีกขั้น เซอร์เรียลิสต์เป็นปรากฏการณ์ทางจิตใจอย่างบริสุทธิ์อย่างเป็นระบบที่ต่างสิ่งต่างๆ โดยอัตโนมัติ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้มันชัดเจนในการ แสดงคำพูดและการเขียน เป็นหน้าที่หลักตามความเป็นจริงทางความคิด หลักการทางความคิดในการปรากฏ โดยพยายามใช้เหตุผลควบคุมและนอกเหนือไปจากความงามหรือเกี่ยวกับความดีเลวในการแสดงพฤติกรรม เซอร์เรียลิสต์เป็นพื้นฐานของความเชื่อในสิ่งที่ อยู่นอกเหนือความเป็นจริง เป็นการมองข้ามรูปแบบของการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆอย่างไร้ขอบเขตและความคิดที่ไม่มีที่สิ้นสุดนำไปสู่การทำงานความคิดที่ปิดกั้นและความเป็นไปไม่ได้ ของกระบวนการทางจิตใจ ที่เชื่อว่าทุกสิ่งในจักรวาลสร้างขึ้นและอธิบายได้ด้วยแรงทางกลศาสตร์ และมันก็เข้าไปแทนที่ในการแก้ปัญหาทั่วไปของชีวิต

วิวัฒนาการภาพถ่ายเซอร์เรียลิสต์

เมื่อพิจารณางานเซอร์เรียลิสต์แล้ว จิตใต้สำนึกมีอิทธิพล ต่องานเขียนภาพ และงานถ่ายรูปในเวลาต่อมา ทำให้ภาพนั้นปรากฏอยู่ในงานศิลปะทั้งสอง รูปแบบความไวต่อความรู้สึก เป็นตัวกระตุ้นที่แปลกใหม่ เซอร์เรียลิสต์ในการถ่ายภาพเกิดขึ้นในงานของ Cecil Beaton เป็นการได้รับแรงบันดาลใจจากงานของ Edith Sitwell การวาดภาพมาจากบทกวีในยุคกลาง ตั้งแต่ปี 1927 ภาพถ่ายของสตรีภาพได้ โคมแก้ว ภาพคนที่ซ่อนอยู่บนลำต้นของต้นไม้ การมองทะลุผ่านหน้าต่างที่แตก และเปิดอยู่ และภาพอื่นๆ มากมายที่ดูเกินจริง

Beaton ถูกมองว่า ไม่เป็นเซอร์เรียลิสต์แต่เค้าพยายามที่จะสร้างงานที่โดดเด่นและประทับใจ โดยการจัดภาพให้แตกต่างจากภาพปกติทั่วไป ภาพแรกที่เขาถ่ายคือภาพหญิงสาวชาวบ้านในปี 1920 เขาถ่ายภาพที่เต็มไปด้วยจินตนาการ ใช้สิ่งรอบตัวที่มีความพิเศษงานของเขาเต็มไปด้วยความโดดเด่น เช่น ภาพถ่ายคน ภาพถ่ายละครเวที ภาพถ่ายนัฟชั่น (เขาได้ถ่ายภาพให้กับหนังสือ vouge) งานของเขาได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของยุโรปและอเมริกา

Winifred Casson พยายามจะทดลองเทคนิคในฝรั่งเศสและเยอรมัน เช่น เทคนิคโซลาไรเซชัน คือ การกลับค่าน้ำหนักกันระหว่างขาวเป็นดำและดำเป็นขาวในฟิล์มถ่ายภาพ ในการใช้ถ่ายภาพบุคคล และภาพถ่ายโฆษณา แต่มันก็เป็นเพียงเทคนิคไม่ได้ช่วยในการพัฒนางาน เป็นผลงานที่สำคัญของลัทธิเอกเพรสชัน เป็นภาพที่เขามีความเข้าใจเพียงส่วนตัว เค้าประทับใจในด้านองค์ประกอบ ภาพโฆษณาของลอนดอน

งานของ **Angus Mcbean** ปรากฏขึ้นในช่วงแรกๆ ในขอบเขตของภาพเขียน ซึ่งตกแต่งอย่างละเอียดลออและตรงไปตรงมา Mcbean เป็นผู้ถ่ายภาพละครรูปแบบอังกฤษเขาเริ่มงานเซอร์เรียลิสต์ในปี 1938 สองปีต่อมาเขาได้ถ่ายภาพลักษณะนี้ เกือบทุกสองสัปดาห์ รู้สึกเหมือน ความฝันเกิด จากการจัดฉาก Roy Haddell เป็นการจัดเรียงส่วนประกอบที่ไม่เป็นจริง ความสัมพันธ์ของการจัดพื้นที่งานตามสภาพความเป็นจริงอย่างหยาบๆ ภาพ Queen Victoria ถือว่าไม่อยู่ในทะเลทราย มงกุฎของเธอถูกมองผ่านกรอบหน้าต่าง งานชิ้นนี้เป็นผลงานสำคัญอีกชิ้นหนึ่งของความไม่กลมกลืนกัน เมื่อเกิดสงครามขึ้น ผลงานของเขาได้ถูกทำลาย แต่ในเวลาต่อมาผลงานเขาก็กลับมานิยมอีกครั้ง

Andre Breton ผู้ก่อตั้งแนวความคิดเซอร์เรียลลิสต์

เซอร์เรียลลิสต์ เริ่มแรกใน กวีนิพนธ์ ผลงานที่เป็นวรรณกรรม

- แนวความคิดที่พูดถึงความคิดที่เกิดขึ้น โดยลึกลับ

- สิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึก

- ความฝันเปรียบเสมือนความเป็นจริง สำหรับ Breton เพราะมันมีจินตนาการที่ไม่มีที่สิ้นสุด เป็นสิ่งที่อยู่เหนือเหตุผล จินตนาการมาจากจิตใต้สำนึก จินตนาการมาจากความปรารถนาของผู้หญิงมีผลมาจากแนวความคิดของ Freud

- ผู้หญิงเป็นตัวละครสำคัญในเซอร์เรียลลิสต์ ผู้หญิงเป็นแรงบันดาลใจ บทบาท สถานที่

- ความเชื่อในแนวความคิด ของผู้หญิงควบคุมสิ่งอื่นๆ ไว้

- หอยทากเป็นตัวแทนความฝันเพราะมันจะเคลื่อนย้ายอย่างช้าๆและทิ้งร่องรอยไว้

Albert Einstein เป็นคนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาส่งผลกระทบต่อคนทั่วไป รวมไปถึงศิลปินเซอร์เรียลลิสต์ ก่อนช่วงของ Albert Einstein โลกได้รู้จักเพียงสามมิติ แต่เขาได้เสนอแนะถึงมิติที่สี่ ที่เกี่ยวกับเวลาและอวกาศ เวลาเป็นตัวที่นำมาใช้เป็นตัวแปรในความสัมพันธ์ของความเร็วและเวลา

Salvador Dali ได้พูดถึงเรื่อง เวลาและสถานที่แนวคิดที่ทันสมัยทำให้รู้และเข้าใจในเวลาต่อมา

Marcel Duchamp

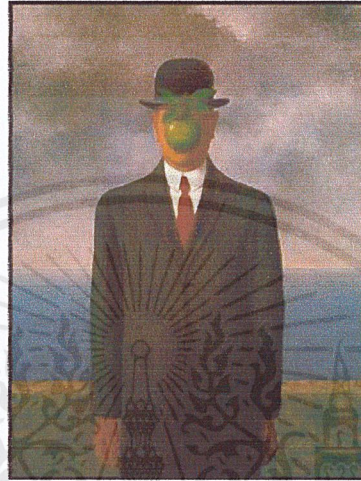
- แนวความคิดของเขาพูดถึงความจริงและไม่จริง

- แนวความคิดของเขาเกิดขึ้นจากได้ และเปลี่ยนแปลงได้ ไม่อยู่นิ่ง เป็นการกระทำของคน โดยธรรมชาติ

- มาตรฐานของกาลเวลาไม่คงอยู่นกระทั่งมีการเดินทางโดยอาศัยความเร็ว

Rene Magritte

- Displaced Objects แนวความคิดการเข้าไปแทนที่ของวัตถุ งานแสดงศิลปะของ Magritte มีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของความเป็นจริง นักวิจารณ์ได้เขียนเกี่ยวกับ Magritte เป็นความจริง หรือรูปแบบของการเขียนรูปแบบที่เป็นไปได้จริงๆ และวัตถุที่เค้าเขียนส่วนใหญ่ก็เป็นที่ยอมรับได้ แต่ทางเนื้อหาแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น รูปขนมปังแถว ลอยอยู่ในอากาศ รูปต้นไม้วางซ้อนอยู่บนใบไม้ บอลลูกแทนที่ตา

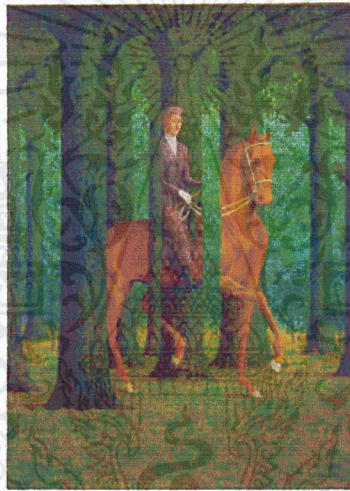
การเปลี่ยนแปลงของความเป็นจริงผ่านการเข้าไปแทนที่ของวัตถุ เป็นส่วนสำคัญที่สุดของส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรซึ่ง Magritte ซึ่งเค้าปรับใช้ในการเปิดเผยลักษณะสำคัญที่ถูกซ่อนเร้นและปลุกความลึกลับของวัตถุที่เราคุ้นเคย การแทนที่ของสิ่งเราเห็นในบ้านมาแทนที่ตัวของเรา เขากล่าวว่า “ฉันมักพบว่าท้องฟ้าโน้มน้าวจิตใจฉัน ขาของโต๊ะที่ถูกตัดไปทำให้รู้สึกสูญเสียชีวิตที่มีอยู่ การแทนที่มีผลกับ Max Ernst กลายมาเป็นแนวความคิดที่สำคัญ มีส่วนประกอบมากมายในความเป็นจริงของวัตถุ บางทีมันก็เกี่ยวเนื่องกันอย่างไม่เจาะจง ในปี 1936 Magritte มีแนวความคิดเรื่องความฝันที่เป็นปริศนาในการเห็นไข่ขนาดใหญ่ในกรงนกแทนการหลับของนกซึ่งอยู่ในกรง

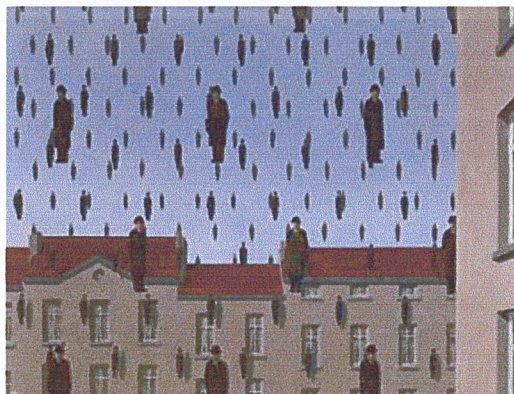
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ ฉันพบสิ่งใหม่และความลึกลับเกี่ยวกับกวีนิพนธ์ซึ่งมีผลกระทบกับภาพลักษณ์ ซึ่งทำให้สร้างสรรค์ความผูกพันความใกล้ชิดระหว่างกรงกับไข ” Magritte กล่าว

- Absence and Presence การไม่ปรากฏและการปรากฏ Magritte ได้เขียนงาน รูปภาพของเขามีแนวความคิดหนึ่งแนวความคิดหรือมากกว่านั้นซึ่งสามารถทำให้เห็นภาพนั้นได้ โดยผ่านการเขียนภาพ แนวคิดนั้นไม่สามารถเห็นได้ชัดได้ด้วยตัวของมันเอง แนวความคิดไม่สามารถมองเห็นได้ ด้วยตาเทคนิคทางสุนทรีย์ ทางภาษาเป็นสิ่งที่ Magritte ใช้ในการเขียนรูป เป็นเรื่องที่เขาไตร่ตรองเกี่ยวกับการไม่ปรากฏและปรากฏของแต่ละสิ่ง หลักการสำคัญไม่ได้อยู่ที่ตัวของวัตถุ แต่เป็นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างวัตถุและการสังเกตของผู้ดู อย่างไรก็ตามสำหรับการเขียนภาพแนวคิดอย่างน้อยที่สุดที่เขาสนใจสามารถนำมาใช้และทำการไม่ปรากฏของวัตถุที่เด่นชัด

การเขียนภาพของเขายังเป็นสมมติฐานที่ยังสรุปไม่ได้ในเรื่องของความเป็นจริงเราเน้นไปที่ความลึกลับปราศจากการหาคำอธิบาย Magritte มีการอธิบายหรือการแจกแจงหัวข้อเรื่องเสมอๆ เนื่องจากหัวข้อเรื่องมันจะเป็นตัวที่ส่วนเสริมหรือเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

จิตวิทยาการออกแบบ

นักจิตวิทยามีความเชื่อว่า เรื่องแรงจูงใจนั้นเป็นแรงผลักดันช่วยเร้าความคิดของบุคคล จนก่อให้เกิดกระบวนการในการสื่อสารเมื่อผู้รับสารมีทัศนคติที่คล้อยตามก็จะ แสดงออกทางพฤติกรรม ดังนั้นการตรวจสอบ ว่าผู้รับสารมีทัศนคติ คล้อยตามมาเพียงใด จึงดูได้จาก พฤติกรรมการแสดงออก เช่น ให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการออกแบบในสื่อรูปแบบใดก็ตามควรคำนึงถึงหลักแนวคิดเชิงจิตวิทยาด้วย โดยเฉพาะการสื่อสารที่รับรู้ จึงนำไปสู่หนทางสำเร็จในการสื่อสาร ความหมายซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะมองข้ามไปเสียมิได้

การมองภาพ

ก่อนการถ่ายรูปเราต้องคำนึงถึงสิ่งที่เราต้องการที่จะถ่ายทอคว่าเรามีวัตถุประสงค์อะไร ต้องการเน้นส่วนใดเด่น ส่วนใดเป็นองค์ประกอบเสริม และต้องการให้คนดูเห็นอะไร ภาพถ่ายที่คืนนั้นต้องกำหนดสายตาของคนดูให้ดูจุดแรกและจุดสุดท้ายได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันความสำเร็จของการถ่ายทอก็คือผู้ดูสามารถรับรู้และเข้าใจได้อย่างชัดเจน สนใจและใช้เวลาน้อยที่สุดในการสื่อสาร และใช้มากที่สุดในการชื่นชม และสนใจสิ่งทีสร้างคามสนใจให้กับภาพ

ทัศนียภาพ

คิดการมองเห็นภาพของผู้ดู และสามารถรับรู้ของการมองเห็น ภาพที่แสดงถึงการรู้ลึกจะบอกถึงรายละเอียดในการแสดงเนื้อหาในทาง กว้าง ยาว ลึก ภาพที่ปรากฏอาจแสดงถึงลักษณะ ภาพที่เป็น 2 มิติ หรือ สามมิติ นักจิตวิทยา แสดงว่ากลุ่มคนหนึ่งมองภาพ ในลักษณะแบบโดยรวม หรือการจัดระเบียบกลุ่มก้อน คือจะมองภาพโดยรวมก่อนแล้วจึงมองพิจารณาส่วนประกอบย่อยหรือรายละเอียดภายหลัง แต่คนอีกกลุ่มหนึ่ง จะรับรู้รายละเอียดทีละส่วนก่อนและจึงนำรายละเอียดมาประกอบกันเป็นภาพทั้งหมด การมองเห็นภาพอีกลักษณะหนึ่งได้แก่ การมองภาพและพื้นภาพ หมายความว่าส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระหรือเรื่องราวจะเป็นส่วนของภาพ ส่วนประกอบอื่น หรือส่วนที่อยู่ข้างหลังเป็นส่วนประกอบของพื้นภาพ พื้นภาพมีความสำคัญในการส่งเสริมภาพให้มีความน่าสนใจมากและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นักจิตวิทยาบอกว่าภาพและพื้นที่ประกอบกันเป็นภาพที่สมบูรณ์และแยกกันไม่ออก คนบางกลุ่มจะมองเห็นพื้นก่อนแล้วจึงมองเห็นภาพ แต่คนบางกลุ่มจะมองเห็นภาพก่อนแล้วจึงมองเห็นพื้น โอกาสสามารถเกิดขึ้น ได้ทั้งสองลักษณะ ดังนั้นช่างภาพควรที่จะให้ความสนใจทั้งส่วนรายละเอียดของภาพและเนื้อหาของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Frank m. young แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย และองค์ประกอบในการเห็น เค้ากล่าวถึงว่า ควรพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของภาพและพื้น เป็นแนวคิดเบื้องต้นในการออกแบบภาพ

- พื้น โคนทั่วไปพื้นจะมีขนาดใหญ่ หรือมีพื้นที่กระจกระยะจะมองเห็นได้ชัดเจน การมองเห็น ภาพจะรู้สึกว่าคุณภาพจะอยู่ด้านหลังของภาพ

- การเห็นเกี่ยวกับส่วน โค้งออกภายนอก เรามักเห็นเป็นส่วนของภาพและส่วน โค้งที่เข้าข้างใน จะเป็นพื้นที่ของภาพ

- รูปร่างที่ไม่แบ่งแยกกัน จะถูกมองเห็นเป็นภาพ และส่วนที่กระจกระยะเป็นส่วนของพื้น

- ส่วนที่เด่นจะเป็นส่วนของภาพ

- ส่วนที่เข้มนมากกว่าจะมองเห็นว่าเป็นภาพ ส่วนที่สีอ่อนกว่าจะเป็นพื้น

- พื้นี่ระนาบถูกปิดล้อมจะเป็นส่วนของภาพและส่วนที่ปิดล้อมจะเป็นพื้น

- การวางตำแหน่งของรูปร่าง ไว้ส่วนบนหรือส่วนล่างของแนวระนาบพื้นหน้า สามารถมองเห็นเป็นได้ทั้งภาพและพื้นเท่าๆกัน

ภาพและพื้นนั้น ใกล้เคียงกันจะมีลักษณะเป็นภาพ 2 นัย ส่วนภาพและพื้นการเกิดขึ้นในทิศทาง สลับกันได้เป็นลักษณะของภาพปริศนา

การเลือกใช้ภาพ

- ความชอบและไม่ชอบภาพ

ผู้ถ่ายภาพควรให้ความสนใจ เป็นแนวทางการสร้างภาพงานชิ้นใดที่ไม่ได้รับความสนใจจากคนดูเพราะ ความไม่ชอบในสิ่งนั้น การสื่อความหมาย หรือการส่งสารก็ล้มเหลว ความชอบไม่ชอบย่อมเป็นสิทธิ ส่วนบุคคล และย่อมแตกต่างกันออกไปตามเงื่อนไขหลายๆประการ ได้แก่

- ภูมิหลังของแต่ละคน

- การศึกษา

- เพศ

- วัย

- สภาพแวดล้อม

John E. French ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะภาพ พบว่าเด็กเล็กๆ จะชอบภาพที่มีลักษณะที่ง่ายๆ เด็กผู้หญิงจะชอบภาพที่มีลักษณะง่ายกว่าเด็กผู้ชาย ภาพที่จะนำมาใช้กับเด็กผู้ชายย่อมมีความซับซ้อนได้มากกว่าเด็กผู้หญิง และพบว่าผู้ใหญ่จะชอบภาพที่มีความละเอียดซับซ้อน ภาพที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวเด็กจะดูไม่ค่อยออก เด็กที่ชอบภาพที่มีความชัดเจน สีสดใส ภาพที่มีลักษณะเป็นภาพนิ่งไม่มีชีวิตชีวาเด็กจะไม่ชอบภาพ สืบเนื่องจากการรูปภาพของเด็กและผู้ใหญ่ก็พบว่าการมองภาพของเด็กและผู้ใหญ่นั้น มีวิธีการแตกต่างกัน เด็กจะมองส่วนย่อยไปยังภาพส่วนใหญ่ คือมองภาพหลายๆ ส่วนแล้วนำมาประกอบเป็นเรื่องราว ส่วนผู้ใหญ่จะมองภาพโดยรวมก่อนแล้วพิจารณารายละเอียดของภาพภาพหลัง เด็กจะชอบภาพที่มีระเบียบซึ่งตรงกันข้าม ผู้ใหญ่จะมองภาพในลักษณะภาพแบบอิสระและแปลกใหม่มีจินตนาการ

จากแนวความคิดดังกล่าว เห็นได้ว่านอกจากนิยต์ส่วนตัวแล้วหากเราศึกษาให้ดูกลุ่มเป้าหมายแล้ว ก็เป็นหนทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างดี

การถ่ายภาพจะสร้างความสนใจมากขึ้นอยู่กับรูปแบบรายละเอียด ตลอดจน เทคนิคที่นำมาใช้ต้องทำหน้าที่สื่อความหมาย และมีความงามอยู่ในตัวสนับสนุนด้วย

- ลักษณะของภาพมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
- รูปแบบภาพมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของสื่อ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ
- ภาพต้องชัดเจน

- ขนาดภาพ จากการวิจัยพบว่าภาพที่มีขนาดใหญ่จะดึงดูดความสนใจได้มากที่สุด แรงจูงใจเกี่ยวกับขนาดภาพทำได้หลายวิธี เช่น กำหนดสัดส่วนในทางกว้างและยาว ใช้ขนาดภาพที่มีความแปลกตาหรืออาจเป็นภาพหลายๆขนาด หลายรูปร่างมา รวมกันเป็นรูปใหญ่

วิธีการนำเสนอ

การนำมาใช้นั้นมีหลายรูปแบบ อาจจะเหมาะกับงานงานใดโดยเฉพาะ ดังนั้นการกำหนดให้ตายตัวลงเป็นเรื่องยากลำบาก ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของช่างภาพ จะแยกแยะตามลักษณะแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

- ภาพถ่ายทอดตามความจริง (realistic) เป็นภาพที่ดูแล้วเหมือนจริงตามธรรมชาติเน้นลักษณะรูปร่าง รูปทรง แสงเงา
- ภาพถ่ายทอดลักษณะตัดทอน (distortion) เป็นภาพที่มีการดัดแปลงจากความเหมือนจริง โดยแต่งเสริม ตัดทอนลดรายละเอียดบางอย่างออกไป แต่ยังคงไว้ซึ่งเค้าเดิมให้คนดูทราบว่สิ่งนั้นเป็นอะไร
- ภาพที่ถ่ายทอดความรู้สึก (abstraction) เป็นภาพที่ไม่ได้พรรณนาเรื่องราวตามความจริง แต่มองลึกลงไปในความรู้สึกของวัตถุ หรือเกิดจากอารมณ์ส่วนตัวของเจ้าของงานถ่ายทอดมาเป็นสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งภาพที่ดีสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้าของงานได้อย่างตรงไปตรงมา

ภาพที่จะนำมาใช้ต้องพร้อมที่จะสร้างหรือบันดาลความรู้สึกของคนดูให้เกิดอารมณ์คล้อยตามภาพจะสร้างให้ผู้ดูให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม ภาพที่จะสร้างให้ผู้ดูสะท้อนความรู้สึกได้ 3 ลักษณะคือ

- ภาพที่ดูแล้วเกิดความสบายใจ
เป็นภาพที่สวยงามดูแล้วสบายตา ได้แก่ภาพทิวทัศน์ ภาพดอกไม้ ลำธาร
- ภาพที่ดูแล้วเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ
เป็นภาพน่ากลัวต่างๆ เช่น ภาพสัตว์ร้าย ภาพอุบัติเหตุ ภาพปีศาจ
- ภาพที่ดูแล้วไม่เกิดความรู้สึกอะไร

ภาพที่เรียกความสนใจได้มากคือภาพที่ดูแล้วรู้สึกไม่สบายใจ แต่จะเรียกความสนใจอยู่ได้ไม่นาน ภาพที่ดูแล้วรู้สึกสบายใจจะเรียกความสนใจรองลงมา แต่จะดึงดูดคนดูได้นานกว่า ส่วนภาพที่ดูแล้วไม่รู้สึกอะไรเลยเรียกความสนใจได้น้อยที่สุด แต่ถ้าแยกลักษณะภาพตามลักษณะเนื้อหา อาจแบ่งออกเป็น ภาพที่เป็นลักษณะง่ายๆ ไม่แฝงแนวคิดอะไรยุ่งยาก สลับซับซ้อน กับ ภาพที่มีความยุ่งยากอันได้แก่ ภาพที่มีรายละเอียด ประกอบมากมายแฝงความคิดที่สลับซับซ้อนคนดูจะสนใจกับภาพที่ง่ายมากกว่าที่มีความสลับซับซ้อนยุ่งยากแต่ถ้าสนใจดูก็จะสนใจเป็นเวลานาน

ลักษณะที่ดีของภาพ

- ควรคำนึงถึงหลักศิลปะ หรือความงามทางสุนทรียภาพด้วย เช่นการจัดองค์ประกอบภาพที่ดี มีการเน้นจุดเด่นจุดเสริม สี สัน และการนำไปสู่จุดสนใจของภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ภาพต้องมีความชัดเจน โดยเฉพาะเนื้อหาต้องไม่คลุมเครือ รายละเอียดต่างๆ ต้องสอดคล้องกัน และมีพอเพียงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้
- ภาพต้องมีความคมชัดดูสบายตามีการตัดกันของรูปร่างภายนอกเน้นจุดสนใจได้ดี
- ภาพควรกระตุ้นอารมณ์ และเร้าความคิดให้เกิดในแนวทางที่สร้างสรรค์
- ภาพต้องไม่มีความสลับซับซ้อน จนทำให้เข้าใจยาก ภาพที่สื่อความหมายได้เร็วย่อมเป็นที่สนใจของคนทั่วไป

การสร้างที่น่าสนใจ

- นำเสนอด้วยรูปแบบของคำถาม

คนเรามีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่แปลกใหม่ สิ่งที่เป็นข้อสงสัย ความเป็นนักคิด นักแก้ปัญหาของคน โดยธรรมชาติ จึงให้ความสนใจในสิ่งที่ยังไม่รู้ การสร้างรูปแบบให้มีความงง ก็เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่จะเราให้คนติดตามหรือติดต่อ

- การสร้างปริศนา

ความสงสัยในปริศนา ที่ช่างภาพได้สร้างขึ้น ย่อมเป็นการท้าทายให้คนดูอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น และอยากทดลองปริศนานั้น การสร้างปริศนาต้องไม่ซับซ้อนเกินไป ภาพต้องเป็นปริศนาที่น่าสนใจ ไม่เป็นภาพในลักษณะนามธรรมมากเกินไป และมีความความชัดชวามอง

การจัดองค์ประกอบของภาพ

การถ่ายภาพที่ดีนั้นบ่อยครั้งที่เกิดจากความบังเอิญ ผู้ถ่ายนั้นจะต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานสิ่งสำคัญในการจัดองค์ประกอบภาพให้เกิดความสวยงามและดึงดูดความสนใจ การเรียนรู้กฎในการจัดวางสัดส่วนประกอบของวัตถุอย่างเหมาะสมนั้นย่อมเป็นการเริ่มต้นการถ่ายภาพที่ดี

- พยายามจัดองค์ประกอบภาพของภาพให้ง่าย ๆ และทำภาพให้น่าสนใจ ให้มีจุดเด่นจุดรอง ตัดส่วนที่ทำให้ภาพมีความสับสนและควบคุมส่วนอื่นๆ ให้ส่งเสริมจุดสำคัญของภาพเด่นและสะกดตาในตัวของมันเอง

- จัดวางภาพให้เกิดความสมดุลและเน้นจุดสนใจ พิจารณาว่าควรวางจุดเด่นไว้ตำแหน่งใด การวางจุดเด่นไว้ตรงกลางนั้นทำให้ภาพเด่นก็จริงแต่ภาพจะดูน่าเบื่อ ดังนั้นควรวางไว้ด้านใดด้านหนึ่งให้เกิดความสมดุล แบ่งเป็นสองวิธี คือ การจัดวัตถุให้เท่ากันทั้งสองด้านอีกวิธีหนึ่ง คือการแบ่งพื้นที่เป็นสามส่วนทั้งแนวตั้งและแนวนอน แล้ววางจุดสนใจไว้บริเวณจุดที่ตัดกัน แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้น ไม่ได้ตายตัวเสมอไป ทั้งหมดต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของภาพ

องค์ประกอบของภาพ

- น้ำหนักของสี (Tone) สิ่งของส่วนมากมักจะประกอบไปด้วยสีระดับที่ต่างกัน ความแตกต่างนี้มีผลมาจากการสะท้อนของวัตถุ สิ่งนี้มีผลต่อการวางองค์ประกอบภาพ เป็นการช่วยสร้างความรู้สึก และความลึกของภาพ เมื่อเรากล่าวถึงภาพขาวดำเราจะพบความแตกต่าง ของสีดำ เทาเข้า เทาอ่อน และสีขาว น้ำหนักที่ต่างกันทำให้เกิดความน่าสนใจ ภาพที่มีสีขาว เราเรียกภาพแบบนี้ว่า ภาพไฮคีย์ (High Key) ให้ความรู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวลส่วนภาพที่มีความมืดทั่วไปเต็มไปด้วยเงา มีแสงสว่างเพียงเล็กน้อย เรียกว่า ภาพโลคีย์ (Low key) ให้ความรู้สึกรุนแรง ลึกลับ และเร้าอารมณ์

- พื้นผิว (Texture) เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เห็นรายละเอียดของภาพจะแสดงถึงลักษณะที่เป็นจริงของวัตถุ และเน้นให้เห็นรายละเอียดที่สำคัญของการถ่ายภาพ ทิศทางของแสงจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเน้นพื้นผิว

- เส้น (Line) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากในการจัดองค์ประกอบภาพเพราะเส้นสามารถบอกถึงลักษณะของโครงสร้างนั้นได้ และยังนำไปสู่จุดสนใจของภาพเชื่อมโยงเนื้อที่ต่างๆ ในภาพได้และยังทำให้เกิดความเคลื่อนไหว เส้นที่ใช้จัดองค์ประกอบในภาพ ได้แก่ เส้นต่าง ๆ เช่น เส้นตรง เส้นแนวตั้ง แสดงถึงความสง่าภาคภูมิ , เส้นแนวนอน ทำให้เกิดความสงบนิ่ง , เส้นทแยงมุมให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ช่วยนำสายตาไปยังจุดสนใจของภาพได้ รวดเร็ว และแสดงถึงความลึก , เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกนุ่มนวลอ่อนช้อย

- การซ้ำ (Pattern) เป็นการแสดงลักษณะที่ซ้ำๆ รูปร่างที่เหมือนกัน เราอาจจะได้ใช้รูปแบบหรือรูปร่างของวัตถุที่ซ้ำๆ กันเป็นหลักของภาพก็ได้ ไม่มีกฎเกณฑ์ ที่ตายตัวและแน่นอน แต่วิธีนี้อาจทำให้ภาพชวนมองยิ่งขึ้น

- รูปร่าง (Shape) เป็นพื้นฐานของการสร้างภาพเพราะมันจะแสดงให้เห็นว่าภาพนั้นคืออะไร การจัดองค์ประกอบโดยเน้นรูปร่างนั้นทำได้โดยใช้น้ำหนักและสีที่ต่างกัน

- กรอบภาพ (Frame) เช่น ประตู หน้าต่าง เพื่อนเน้นภาพ ให้เด่นชัดและดึงดูดความสนใจของคนดูให้วนเวียนอยู่ในภาพ

- ฉากหน้า (Foreground) เราอาจใช้สร้างภาพให้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น แต่จะต้องมีองค์ประกอบที่เลือกใช้ให้เหมาะสมพอดี ภาพจึงจะสวยงาม ซึ่งนั่น ก็อยู่ที่การสังเกต และประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

Jerry N. Uelsmann

ประวัติของ Jerry N. Uelsmann

- เกิดที่ Detroit เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 1964
- ได้ปริญญาตรีด้านศิลปะ จาก Rochester institute of Technology เมื่อปี 1957
- ได้ปริญญาโทด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ จาก Indiana University เมื่อปี 1960
- สอนถ่ายภาพอยู่ที่ University of Florida in Gainesville เมื่อปี 1960
- เป็นศาสตราจารย์ด้านศิลปะ ในปี 1974 ... ปัจจุบันเลิกสอนแล้ว
- อาศัยอยู่ที่ Gainesville , Florida
- ได้รับรางวัล Guggenheim Fellowship 1967
- ได้รับรางวัล National Endowment for the Arts Fellowship 1972
- อยู่ในกลุ่ม The Society of Photographic Education and a trustee of the Friends of Photography
- มีงานแสดงผลงานส่วนบุคคลกว่า 100 ครั้ง ที่ United States และ ต่างประเทศ มากกว่า 30 ปี
- งานได้รับจัดแสดงอย่างถาวรที่ พิพิธภัณฑ์ หลายแห่งทั่วโลก รวมถึง Metropolitan Museum of Art และ Museum of Modern Art ที่ New York ฯลฯ

บทวิเคราะห์การทำงานของ Uelsmann

- เวลาทำงานจุดประสงค์ที่เราตั้งใจไว้แต่แรก มักจะหายไป แล้วตั้งใจอยู่กับขั้นตอนการทำงาน ถ้าเราตั้งใจหรือยึดติดกับความตั้งใจแรกสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจจะให้เกิดขึ้นก็จะการเป็นข้อผิดพลาด สรุปว่า ปล่อยให้สิ่งที่ไม่ได้คาดหวังเกิดขึ้นบ้างเพื่อผลที่เกินกว่าความพึงพอใจ
- เขาคิดภาพก่อนที่จะเริ่มถ่ายภาพ แม้ว่าจะมีขั้นตอนหลังการกดชัตเตอร์มากก็ตาม ขณะที่เขากำลังศึกษาเกี่ยวกับด้านการถ่ายภาพที่มหาวิทยาลัยอยู่ งานของเขาถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า น่าสนใจ แต่งานนี้มันไปใช้งานถ่ายภาพ ทั้งที่เค้าก็ซื้ออุปกรณ์ในการทำงานทุกอย่างจากร้านอุปกรณ์กล้อง และใช้เวลาทำงานอยู่ในห้องมืดตลอด และจากคำวิจารณ์เหล่านั้นก็กลายมาเป็นแรงบันดาลใจของงานชิ้นต่อไป แต่ปัจจุบันนี้ ขอบเขตของการถ่ายภาพก็กว้างขวางมากขึ้นแล้ว

จากบทสัมภาษณ์ : โดย Paul Karabinis จาก University of North Florida เมื่อปี 1997

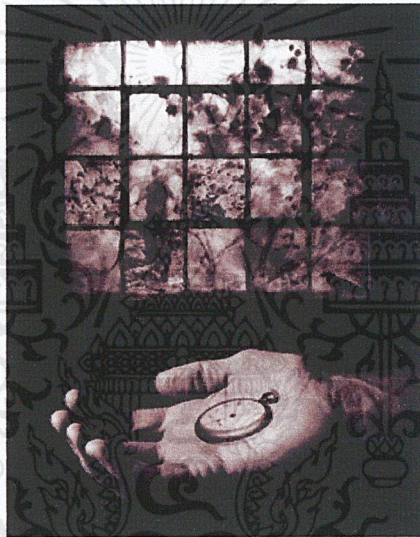
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดที่สำคัญของ Jerry Uelsmann

ความขัดแย้งกันภายในงานของ Jerry Uelsmann ทำให้ภาพของเขาเป็นภาพที่ยอดเยี่ยม เป็นภาพความฝันที่เผลออยู่บนความจริง

วิเคราะห์ภาพผลงานของ Uelsmann

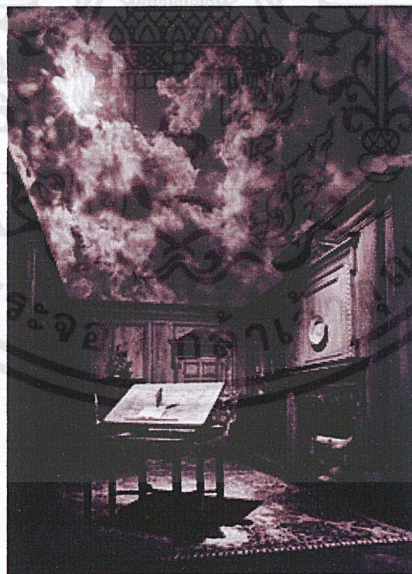
จากภาพในความคิด กลายมาเป็น ภาพขาว-ดำที่ดูเหนือจริง ด้วยกระบวนการล้างอัดขาว-ดำ ที่ ละเอียด ประณีต และ มีการวางแผนอย่างรัดกุม ตลอดจนประสบการณ์การทำงานที่ยาวนาน จน เชี่ยวชาญ อีกทั้งการใช้ ภาพสัญลักษณ์ และลักษณะเฉพาะของวัตถุแต่ละอย่าง ทำให้ภาพของ Uelsmann น่ามอง ด้วยองค์ประกอบที่ไม่ซับซ้อนแต่ลึกซึ้งด้วยความหมายที่ตั้งใจแฝงไว้ในภาพแต่ละภาพ

ภาพมือของคนถือนาฬิกาอยู่ สื่อถึง คนที่เป็นคนควบคุมเวลา หากหลังเป็นภาพของหน้าต่าง ดิดกระจกฝ้าที่กั้นอยู่ทำให้เห็น เงาของฟุ้งไม่กับเงาของคนข้างนอก ภาพของห้องเหมือนชีวิต ที่มี สถานการณ์ต่างเข้ามาและผ่านไปการเดินทางเปลี่ยนสถานที่หนึ่งไปยังที่ใหม่เทียบได้กับห้องของก็ได้เปลี่ยนไปสิ่งที่ผ่านไปแล้วเป็นอดีต ค่อยๆ ลางเลือนไป และภาพของนาฬิกาที่อยู่ข้างในห้อง สื่อถึง ความอิสระไม่ว่าจะ เมื่อไรก็ยังคงอยู่ มันจึงเกาะอยู่บนของของเส้นบางๆ ที่แบ่งอดีตกับปัจจุบัน

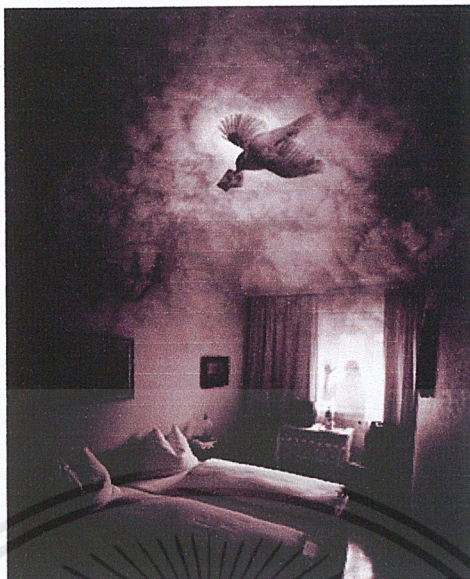

ภาพมือที่ประคองห่อผ้าที่มีรูปใบหน้าของผู้หญิงที่อยู่ สื่อถึงการทะนุถนอม ชื่นชม ภาพ
 โรงหนังกับโถงทางเดินที่มีก้อนเมฆ สื่อถึงความเพื่อฝันการดูหนังเหมือนการเดินทางไปสู่โลกอีก
 โใบหนึ่งซึ่งก็คือโลกแห่งจินตนาการ

ภาพห้องทำงานเล็กๆ ห้องหนึ่ง มีเพดานเป็น ท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยเมฆที่พยายามบดบัง
 แสงอาทิตย์ สื่อถึงการเปลี่ยนแปลงที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เหมือนห้อง
 เล็กๆ นี้ ที่มีประตูอยู่ที่อีกด้านหนึ่งของกำแพง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพห้องนอนในที่ดูจัดอย่างเรียบร้อย มีม่านเปิดอยู่ มีเพดานเป็นท้องฟ้า มีนกคาบ
ภาพถ่ายใบเล็กไว้ สื่อถึง ความทรงจำ เกี่ยวกับสถานที่ และ คนที่เคยผูกพัน ความคิดถึง ความทรง
จำนั้นเกิดขึ้นได้เสมอ ๆ

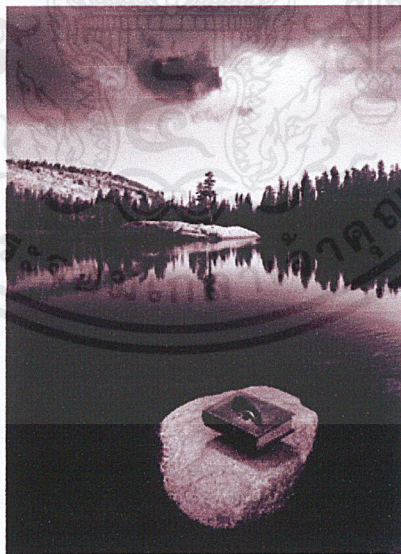

ภาพของคลื่นน้ำที่รุนแรงกับภาพวิวของทิวเขาที่แขวนอยู่บนผนัง และยังมีเรือลำเล็กๆลอย
อยู่บนท้องฟ้าในภาพ สื่อถึงความรุนแรงที่ไปทั่วทุกหนทุกแห่ง แต่ก็ยังมีความหวังอยู่สักที่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

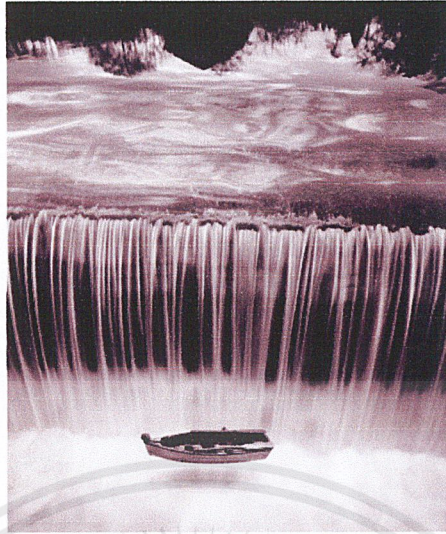

ภาพมือที่เลื่อนกลางซ้อนอยู่บนหนังสือ ภาพข้างหน้าเป็นห้อง โถงหรรษาขนาดใหญ่ข้างบนเป็น
ท้องฟ้า มีคนกำลังเดินอยู่และมีนกอยู่ ถือว่า หนังสือเป็นหนทางนำไปสู่การ โลกแห่งจินตนาการ

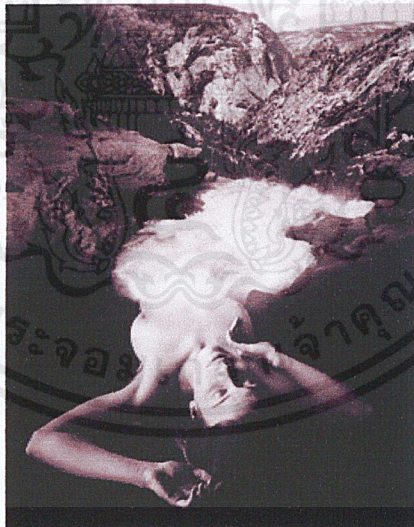

ผืนน้ำที่เจิบสงบท่ามกลางป่า หนังสือที่วางอยู่บนก้อนหินในระยะหน้านั้น มีดวงดาอยู่บน
ปก ก้อนเมฆฝนสีดำลอยอยู่ไม่ห่าง สื่อถึง การบันทึกโลกกว้าง การเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

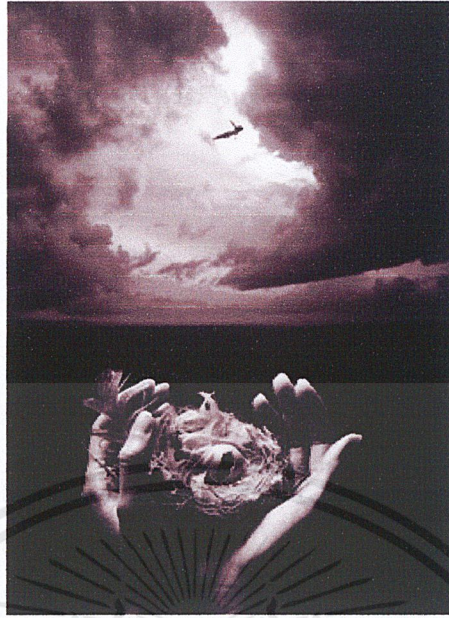

ภาพเรือที่ลอยอยู่เหนือน้ำตก ที่รินไหล สื่อถึงความไม่แน่นอน สิ่งที่เหนือจริง

ภาพผู้หญิงนอนอยู่บนก้อนหินกับสายน้ำที่ไหลเชี่ยว กลางหุบเขา เหมือน เธอกำลังหลับฝัน และ กำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่ง ของความฝันของตัวเอง (เหมือนความฝันและความจริงอยู่เชื่อมติดกัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

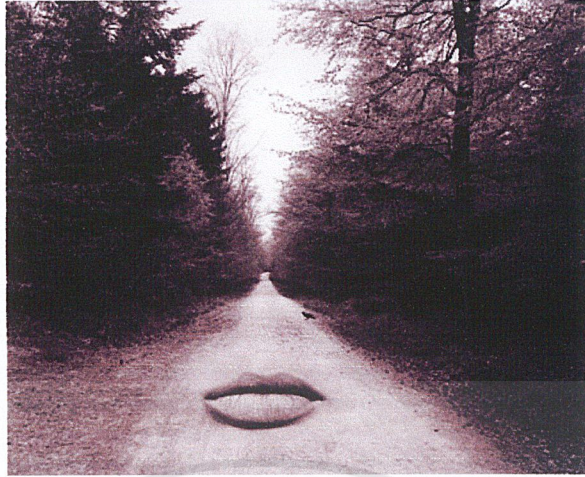

ภาพมือที่ถือประคองรังนกที่มีเปลือกไข่ที่ฟักแล้วอยู่ บนท้องฟ้ามีคนกำลังกางปีกบินอยู่ท่ามกลาง
หมุ่เมฆ สื่อถึง ความใฝ่ฝันถึง อิศระ เสรีภาพ อันประาะบาง

ภาพมือที่มี ภาพ ก้อนเมฆ ทะเล และ เรือ สื่อถึง พระเจ้าผู้สร้าง เรา และทรงเป็นผู้โอบอุ้ม
ดูแลพวกเรา และทุกๆ สรรพสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพปาก และทางเดินเป็นดินสีขาวทอดยาวลึกเขาไปในป่าเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด มีนกยืนอยู่ระหว่างทาง สื่อถึง การเดินทาง เหมือนคำกล่าวที่ว่า หนทางอยู่ที่ปาก ถึงเราไม่รู้จักหนทางที่จะไป หากเอาปากมาด้วย ถ้ามทางไป ก็สามรถไปถึงจุดหมายปลายทาง ได้ในที่สุด

ภาพคนนั่งขัดสมาธิอยู่กลางต้นไม้ที่โอบล้อมอยู่ทั้งสองด้าน อย่างสมดุล ตรงที่คนนั้นมีสีขาวซ่อนอยู่ก่อนทำให้ภาพคนเด่นขึ้นมา สื่อถึงการตรัสรู้ การค้นพบความจริง ความสมดุลย์ของธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6
ขั้นตอนการทำงาน

ตารางการทำงาน

- เสาร์ที่ 10 พ.ย. 2550
 - นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ พร้อมข้อมูลประกอบ
- พุธที่ 15 พ.ย. 2550
 - ส่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่แก้ไข
- วันที่ 19 – 31 พ.ย. 2550
 - สืบค้นข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้น
- เสาร์ที่ 1 ธ.ค. 2550
 - นำเสนอข้อมูลอ้างอิง , แผนการเตรียมงาน , บทวิเคราะห์ข้อมูล ศิลปิน , ช่างภาพ หรือ แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่จะนำมาอ้างอิง ประกอบการทำศิลปะนิพนธ์ รวมถึง สื่อหรือวิธีที่จะนำผลงาน ไปเผยแพร่
- วันที่ 2 – 21 ธ.ค. 2550
 - วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงาน สํารวจสถานที่ สเกตภาพตัวอย่างผลงาน ปรีक्षा อาจารย์ที่ปรึกษา
- เสาร์ที่ 22 ธ.ค. 2550
 - ชั้นเตรียมงานพร้อมปฏิบัติจริง (Preproduction) อันรวมไปถึงผลการทดลอง และ การสำรวจสถานที่, การติดต่อและการประสานงานต่างๆ ตัวอย่าง สไตล์ รวมถึงการ กำกับศิลป์ในงาน
- วันที่ 4 – 18 ม.ค. 2551
 - ลงมือปฏิบัติจริง
 - ถ่ายภาพวีตามสถานที่ต่างที่สำรวจไว้
 - จัดแสดงถ่ายวัตถุที่จะนำมาประกอบในภาพ
 - นำเอาภาพที่ถ่ายมา จัดวางองค์ประกอบ ตามแบบที่สเกตไว้
- เสาร์ที่ 19 ม.ค. 2551
 - นำเสนอความคืบหน้า ในการถ่ายทำ หรือการทำงาน และการนำเสนอผลงาน บางส่วน ที่ถ่ายทำไปแล้ว พร้อมส่งบทที่ 1 และ 2 ของภาคนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันที่ 20 – 14 ก.พ. 2551
- ประกอบภาพที่เหลือทั้งหมด
- เสาร์ที่ 15 ก.พ. 2551
นำเสนอผลงานสมบูรณ์ทั้งหมด
- จันทร์ที่ 5 มี.ค. 2551
นำเสนอภาคนิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์
- เสาร์ที่ 15 มี.ค. 2551
ส่งภาคนิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

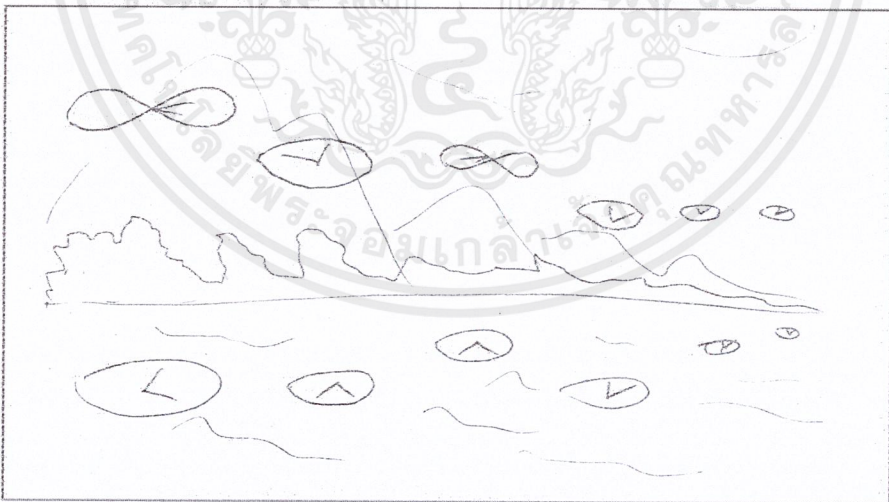
วิธีการสร้างภาพผลงาน

1. หลังจากได้หัวข้อและข้อมูลเบื้องต้น แล้วก็ สเก็ตภาพผลงานออกมาราวๆ โดยอาศัย ภาพสัญลักษณ์ มาเป็นสื่อในการทำงานครั้งนี้

- ภาพเสกิต อายคนทาง ภาย

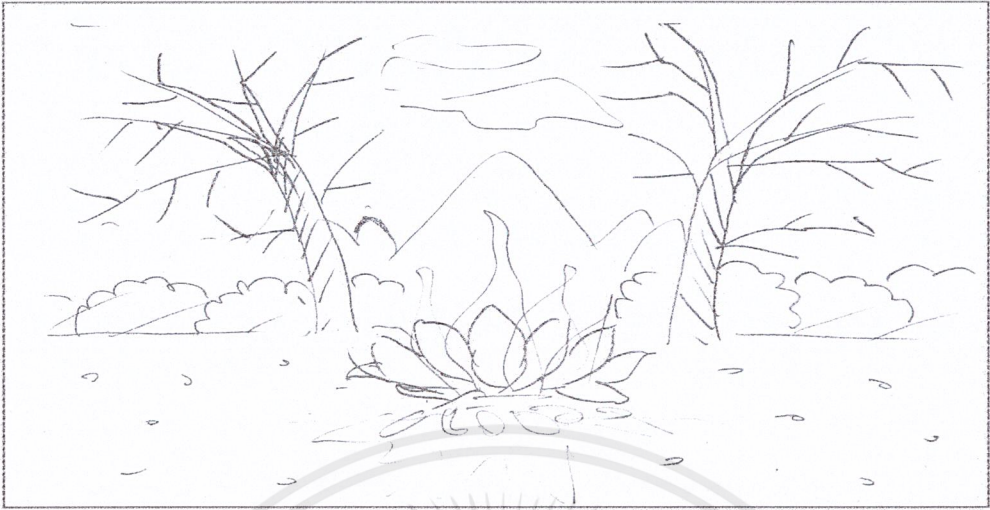

- ภาพเสกิต อายคนทาง ดา

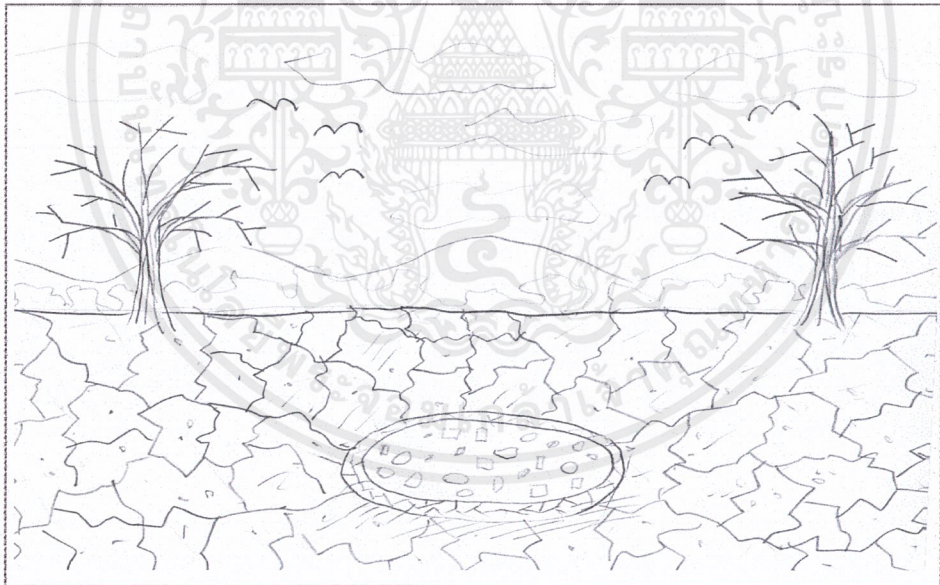

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพเสกที่ ๑ อายตนะทางใจ

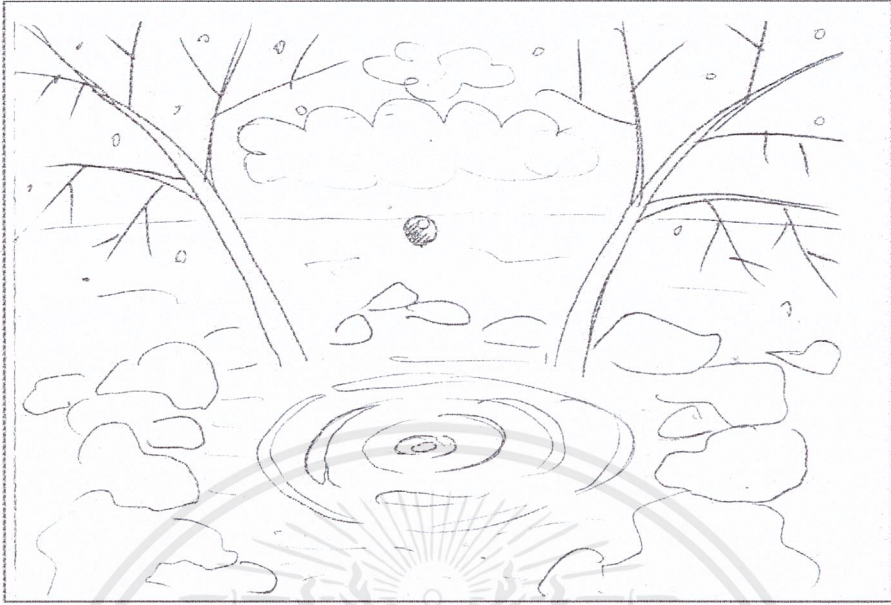

- ภาพเสกที่ ๒ อายตนะทางดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพเสกเกิด อายตนะทางหู

- ภาพเสกเกิด อายตนะทางจมูก

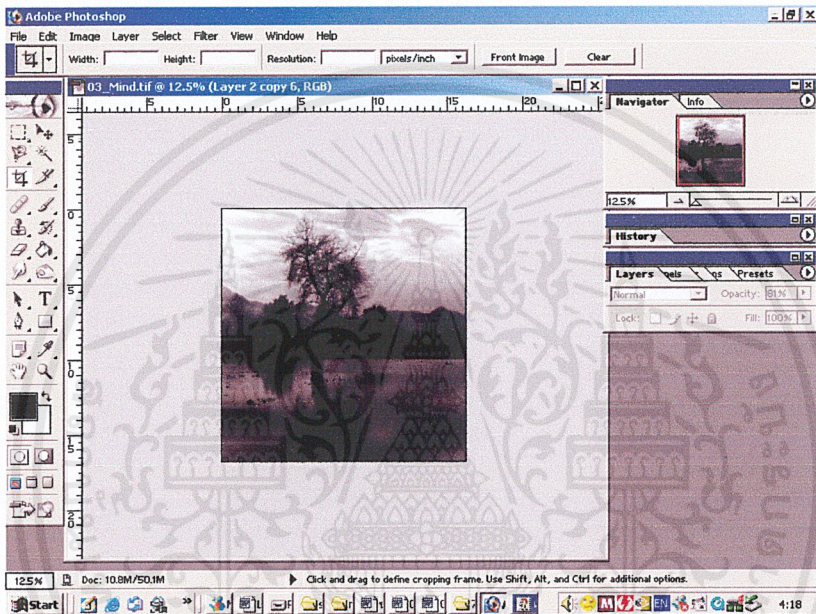

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

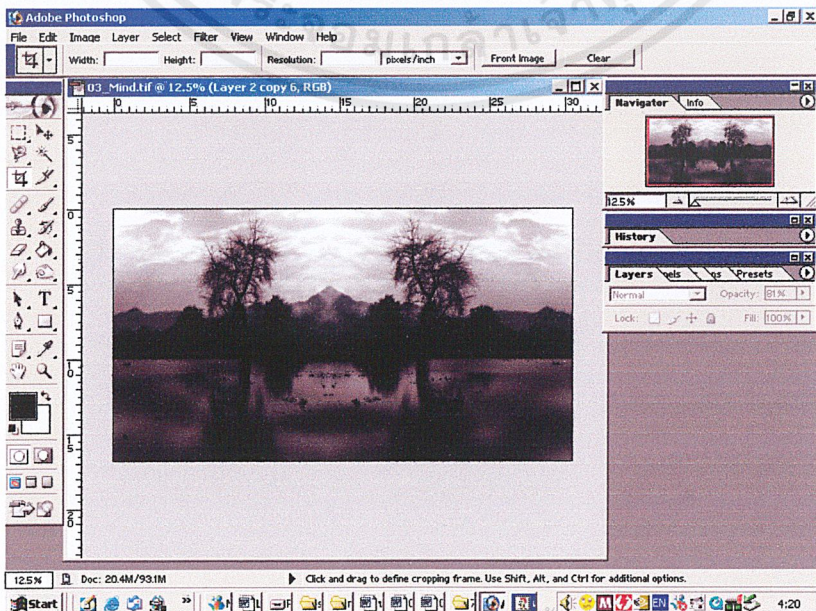
2. เมื่อได้ภาพสเก็ตแล้วก็ถ่ายภาพ รายละเอียดต่างๆ ในภาพ เริ่มจากฉาก แล้วก็ตามด้วยของตามด้วยสิ่งของต่างในภาพ โดยถ่ายทุกอย่างตามด้วยแสงตามทิศทางของแสงที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่เน้น แสงที่จัดเลียนแบบธรรมชาติ

3. เมื่อได้ภาพที่ต้องการแล้วก็นำมาประกอบกันด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Photoshop)

3.1 เริ่มจากเลือกภาพจากมาทำเป็น ขาว-ดำ

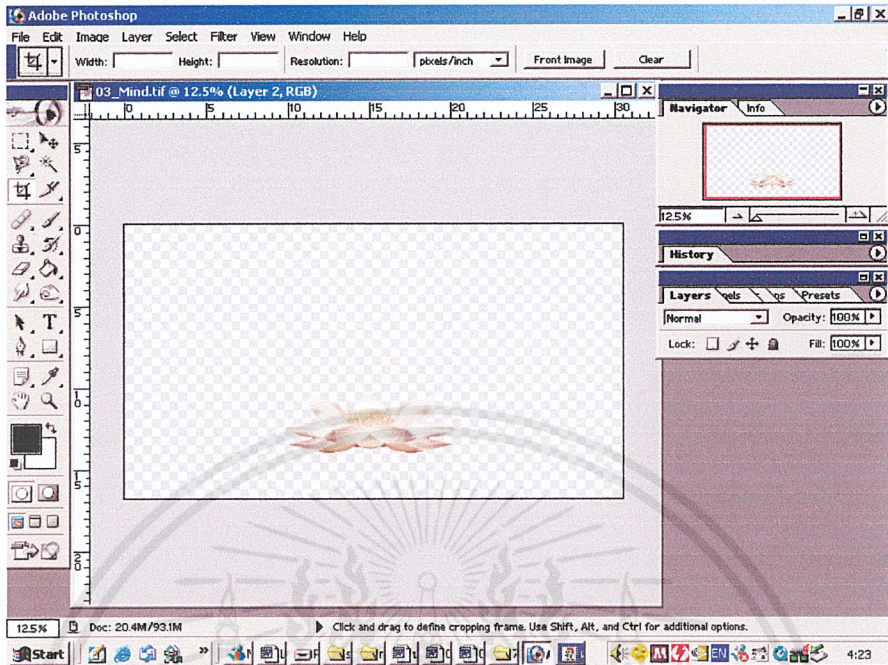

3.2 เพิ่มพื้นที่การทำงานทางยาวออกไปอีกเท่า แล้วสร้างภาพเดิมขึ้นอีก แล้ว พลิกภาพมาต่อกัน

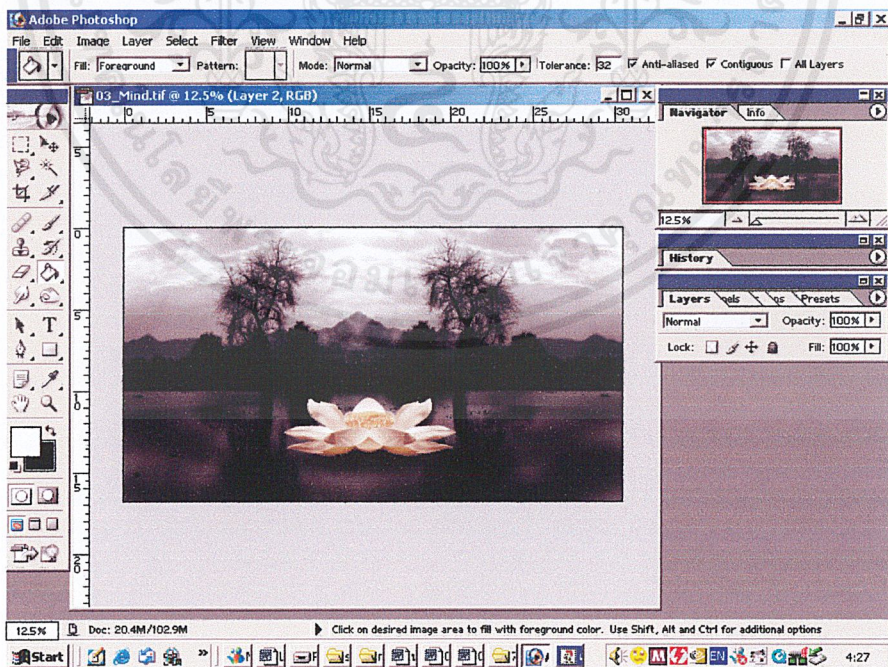

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 เปิดภาพดอกบัวที่เตรียมไว้ขึ้นมา

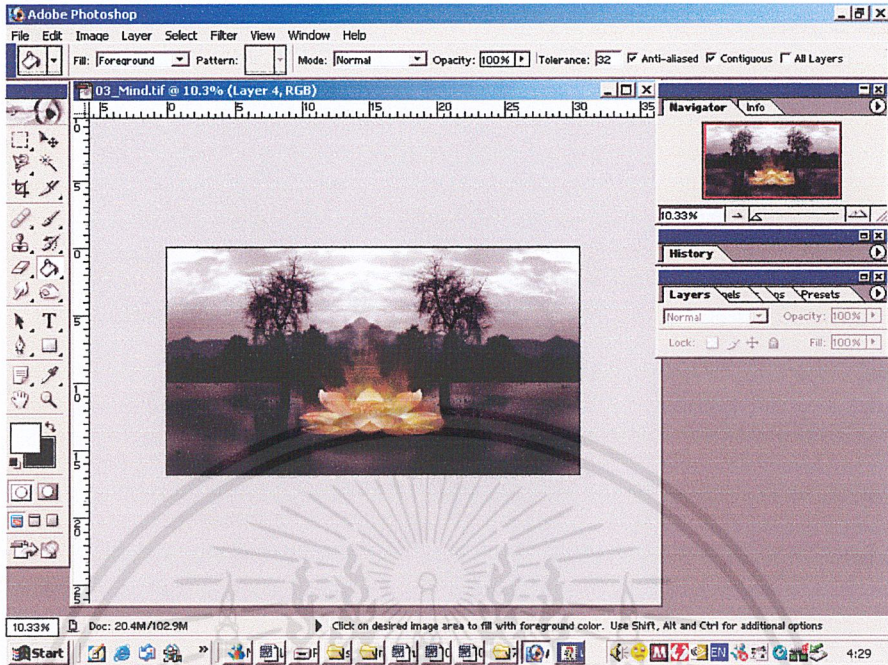

3.4 นำเลเยอร์ดอกบัวไปซ้อนบนภาพฉากที่เตรียมไว้

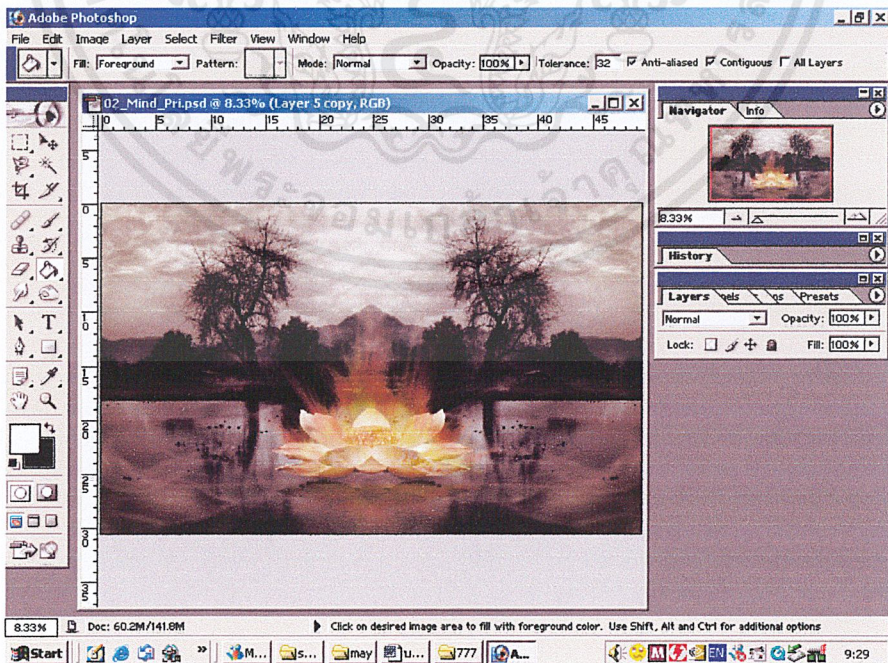

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 นำภาพไฟที่เตรียมไว้ มาซ้อนไว้บนทุกเลเยอร์ แล้วเปลี่ยนโหมดภาพไฟเป็น lighten

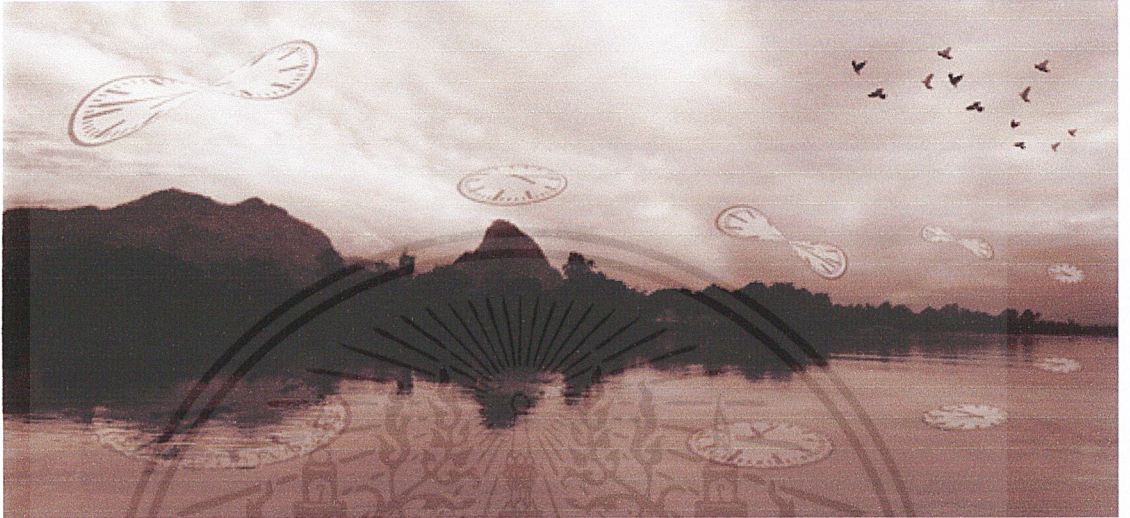
3.6 ตกแต่งสีโดยเพิ่มเลเยอร์สีน้ำตาลอ่อนลงไปบริเวณขอบภาพเพื่อเน้นในดอกบัวดูเด่นขึ้น ใช้บรัชคว้น สร้างเส้นคว้นนำสายตาไปยังดอกบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ภาพผลงานพร้อมคำบรรยาย

อายตนะทาง ตา

ภาพนาฬิกาแทนกาลบอกเวลาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
ภาพนกแทนอิสระในการมองเห็นในการรับรู้
ภาพสะท้อนในน้ำแสดงให้เห็นว่าบางอย่างที่เห็นอาจไม่ได้เป็นอย่างนั้นเสมอ
ภาพผืนน้ำแทนวิญญูสงสาร

ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัวไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด
(วิญญูกรของน้ำ เทียบกับ วิญญูสงสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายตนะทาง หู

ภาพของทะเลแทนวิญญูสังสารการเวียนว่ายตายเกิด

ภาพของต้นไม้ที่แยกออกเป็นสองด้านแทนความคิดความชั่วที่อยู่คู่กัน

ภาพหยดน้ำแทนการกำเนิดเสียงต่างๆ

ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัวไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด
(วิญญูจักรของน้ำ เทียบกับ วิญญูสังสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายตนะทาง จมูก

ภาพวันรูปแทนประสาทรับรู้ทางกลิ่น

ภาพต้นไม้สูงสองต้นแทนความคิดความชั่วที่อยู่คู่กัน

กระถางรูปแทนความเคารพศรัทธา หรือความลุ่มหลง

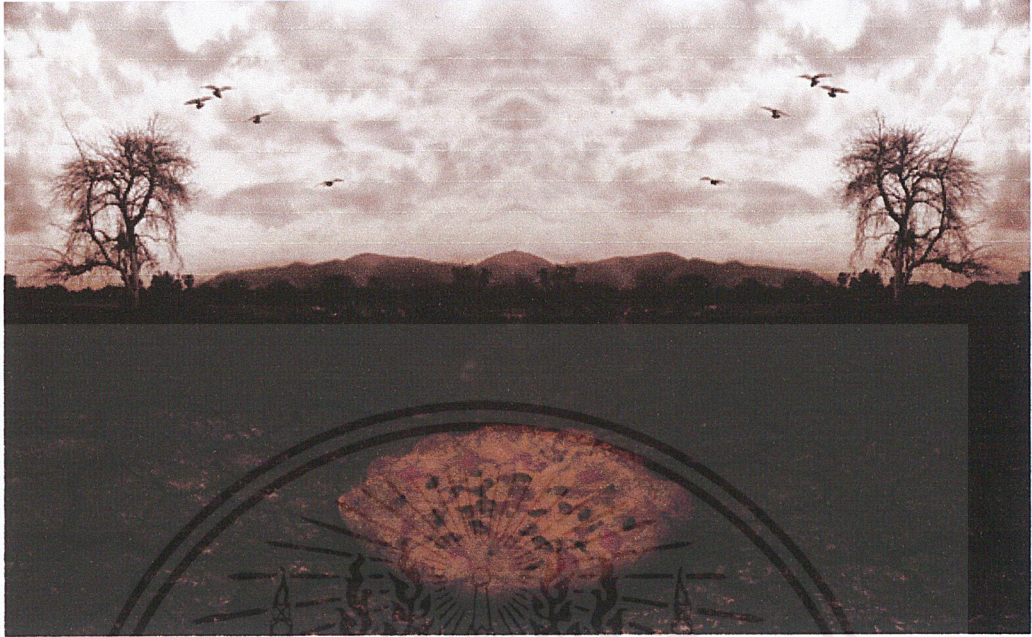
ภาพผืน ดินที่แห้งแล้ง และ ขอนไม้แทนความเสื่อมสลายไม่ถาวร

ภาพนกแทนอิสระทางประสาทการรับรู้

ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัวไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด

(วัฏจักรของน้ำ เทียบกับ วัฏสงสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายตนะทาง ดิน

ภาพพิชชาแทนการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยและประสาทการรับรู้ทางดิน

ภาพของต้นไม้ทั้งสองด้านแทนความดีความชั่วที่แยกกัน ไม่ออก

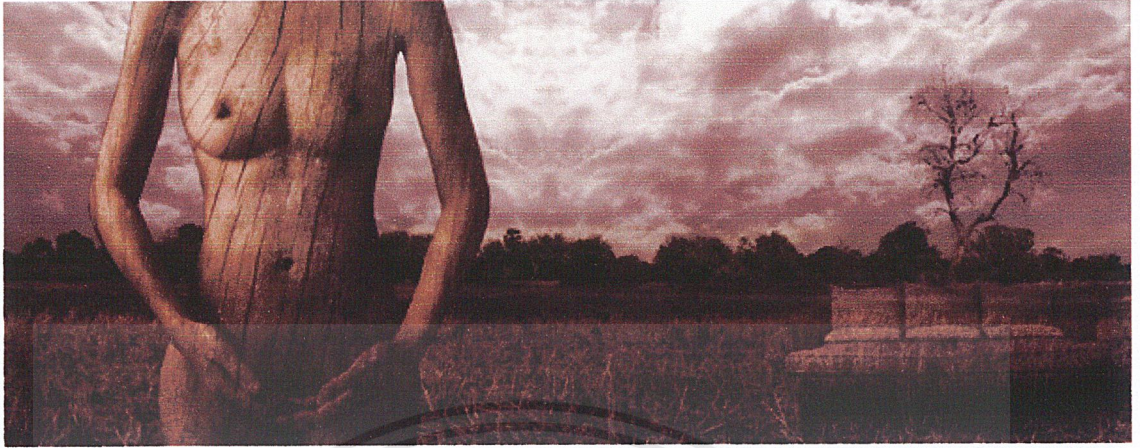
ภาพพื้นดินแห้งแตกแทนความแห้งแล้งจากการไม่รู้จักพอ

ภาพนกแทนความอิสระของประสาทการรับรู้

ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัวไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด

(วัฏจักรของน้ำ เทียบกับ วัฏสงสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายตะทาง กาย

ภาพเปลือยผู้หญิงแทนประสาทรับรู้ทางกายซึ่งผู้หญิงจะมีประสาทการรับรู้องไวกว่าผู้ชาย
 ภาพของเก้าอี้ نرمแทนความสะดวกสบาย
 ภาพจากต้นไม้แห้ง ดอกของต้นข้าว การเลื่อนของเก้าอี้ نرم รอยแตกของต้นไม้บนตัวคนแทนการ
 เสื่อมสลายของทุกสิ่ง ไม่มีอะไรที่คงทนถาวร
 ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัว ไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด
 (วัฏจักรของน้ำ เทียบกับ วัฏสงสารสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายตนะทาง ใจ

ภาพของดอกบัวเป็นสัญลักษณ์แทนความบริสุทธิ์ของจิตใจ

ภาพของฉากที่มีต้นไม้สองด้านสื่อถึงการแบ่งแยกระหว่างความดีและความชั่ว

ภาพของน้ำแทนวิญญูสงสารสารที่เวียนว่ายตายเกิด

ภาพของไฟแทนกิเลส

ภาพของควันแทนความขุ่นมัวเศร้าหมองของจิตที่เกิดจากกิเลส

ภาพของท้องฟ้าที่ขมุกขมัวตัวไปด้วยเมฆ เหมือนฝนกำลังจะตกสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สิ้นสุด

(วัฏจักรของน้ำ เทียบกับ วิญญูสงสารสารของคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลงาน

การทำงานโดยอาศัย คอมพิวเตอร์ มาช่วยในการทำงานต้องวางแผนเตรียมการ ทุกอย่าง รัคคุม เพราะที่ดูเหมือนคอมพิวเตอร์จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาต่างให้เราได้นั้น แท้จริงแล้วเราผู้ใช้ คอมพิวเตอร์ต่างหากที่ต้องเป็นคนควบคุมดูแลทั้งหมด

ส่วนการถ่ายภาพนอกสถานที่ที่ต้องการ การสำรวจก่อนถ่ายจริง มิฉะนั้นเราอาจจะเสียเวลา เป็นวันๆ เพื่อหาสิ่งที่ต้องการ (ควรวางแผนและสเกตภาพทั้งหมดออกมาก่อน)

ถึงแม้จะเตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมอย่างไร ปัญหาที่มักก็จะเกิดขึ้นเสมอ ควรเผื่อเวลาไว้ สำหรับการทำงานที่ผิดพลาดเอาไว้ด้วยเสมอ

จากงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของลัทธิเชอเรียลิสต์ และเข้าใจการทำงานด้วยโปรแกรมโฟโตชอปได้ดีขึ้น อีกทั้งก่อให้เกิดความรู้และมุมมองใหม่ๆ ในการ สร้างสรรค์ผลงานต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- วิรุณ ตั้งเจริญ . หนังสือการออกแบบ , โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์ ; ครั้งที่1 , กรุงเทพฯ .2539
www.84000.org/tipitaka/pitaka_item/item.php?book (มกราคม 2551)
www.fordham.edu/halsall/1925surrealism.html. (มกราคม 2551)
www.infinitephotoghaphy.com/protal123article_asp?id=42 (มกราคม 2551)
www.surrealismmanifesto.com (มกราคม 2551)
www.uelsmann.net (มกราคม 2551)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

นางสาวรัชฎ์ลักษณ์ คุวจันทรานันท์

เกิดเมื่อ วันเสาร์ที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2528

เป็นบุตรสาวของนายทวีวัฒน์ และนางมณฑนา คุวจันทรานันท์

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนวิจิตรพิทยาศาสตร์ (อุบลราชธานี)

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปลายจากโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช (อุบลราชธานี)

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้